

459

No. 13

13

13

11X4 1/2 complete

13

Prakash Chandra Chandra

Subject Janta

By

Prakash Chandra Chandra 11X4 1/2 complete

459

Sans. Ms.

181.4

P985

457-115

पुरुषचरण चन्द्रिका; परिव्राजका
कृत? ॥
४७ पत्रक ॥ ल० भ० ११ पं० प्र० पु०

ह० ल०

Sans. Ms.

श्रीगणेशाय नमः श्रीगुरुवरणकमलेभ्यो नमः प्राणमज्ञानकीलाशं देवैर्द्राश्रमधीमता क्रियते
 मंत्रचंद्राणां पुरश्चरणां चंद्रिका श्रोत्रशशास्त्रां बुधिपारदशा विशेषतो मांत्रिकचक्रवर्ती उपासकानां
 हितहेतुभूतां पुरस्क्रियां यो विपरीत करोति सत्येव मंत्रशास्त्रेव हवोग्रं स्यादपि सुविशेषैः सर्वोपका
 रसिद्धेर्हेतुः स्याच्चंद्रिका जयति कागमस्यातिगंभीरो मार्गः हंकातिमं दधी कथंचित्संतविष्णामिसा
 यकादृष्टहेतुना मंत्रो वेदमन्त्राय त्विलमपि विशेषोदितं स्यात्सनालंततत्तत्पीवस्यशक्तीर्न वयजन
 मने योगपीवस्ययंत्रं तत्र देवस्य हजावरणमथ जपास्याधिकलोकसंख्या होमद्वयं च तस्या त्विल
 यजनविधितान्त्रमत्राधिकारः सौकर्येण प्रवृत्तयं मुदेशानादितो बुवे गुरोर्भक्तिपुरस्कृत्य सप्रमा
 णं प्रयोजनं स्थानेभ्यस्तथा चारयासनं जपमालिका जपो मुद्रास्तथा कीला यो गुरोर्देवदेवनेभ्य
 तश्चुदितस्तथा प्राणप्रतिष्ठा मातृकास्थितिः प्राणायामास्ततः पीवया सोमलमनोस्तथा अंतर्योग
 स्तथा वात्सल्यहजाशंसंस्थितिः वाह्यहजाशंसंस्थितिः एजने च पुरस्क्रिया सिद्धुपाय उपाह्वा
 नः ऊजानां चैव लक्षणं सप्रपंचं ऊजस्य लक्षणं सुकसुखो विधिः होमस्य तर्पणस्यापि मार्जन

پیش روئے

No(1)

11x16 1/2 complete

पुरसचर एचंद्रका

459

459

स्यापिकीर्त्यने प्रातः शिरसि सुक्ते ब्रेहिने चंदिभुजं गुरुं वराभयपुतं शांते स्मरेत् तत्रामर्शकं नमो
 स्तु गुरवे तस्मादिष्टदेवस्वरूपिणे यस्य वाक्यामृतं हेति विषयं सारसं तं गुरुं ब्रह्मा गुरुर्विस्म गुरुर्दे
 वो महेश्वरः गुरुरेव परं ब्रह्मा तस्मादादौ समर्चयेत् प्रसन्ने तु गुरौ सर्वसिद्धिरुक्ता मनीषिभिः यथा
 शिवस्तथा विद्या यथा विद्या तथा गुरुः गुरुणा दर्शितं तेन ब्रह्मणा तन्मयो भवेत् गुरौ सन्निहिते प
 स्तु पूजयेत् स मग्नः स दुर्गातिमवाप्नोति शत्रुच विफला भवेत् शिवे रुष्टे गुरुस्त्वा ता गुरोरुष्टे
 न कश्चन अविद्यो वा स विद्यो वा गुरुरेव तद्देवतेन अमार्गं स्यो च मार्गं स्यो गुरुरेव सदा गतिः प्रा
 तिपद्य गुरुं यस्तु मोहादि प्रतिपद्यते सकल्य कोटि नरके पच्यते पुरुषा धमः आयात मग्नो गच्छे
 क्कं ते ते मनुजैः श्रामने शयने वापि न तिष्ठेद्यतो गुरोः अनुतो प्राप्य तिष्ठेत् नैव पापमवा
 मुयात् यत्किंचिद्व्रणनादि प्रियं द्रव्यं मनोर्मयं समर्प्य गुरवे पश्चात्सये भुञ्जीत तित्यशः महो
 धकार मध्यमं पृथगदित्यः प्रकाशकः अज्ञानतिमिरांधस्य गुरुरेव प्रकाशकः यथा सिद्धरस
 स्पर्शात्ताम्यं भवति कांचनं संनिधाने गुरुरेव शिष्यः शिवमयो भवेत् मंत्रं देवतायां च तथा

७ अं.
२

मंत्रप्रदेगुरौ त्रिभुभक्तिः सदाकार्यासिद्धेप्रथमसाधने यस्यदेवेचमंत्रेचगुरौचत्रिभुनिश्चलानयव
हियते भक्तिस्तस्यसिद्धिरहरतः मंत्रात्मादेवताज्ञेयादेवतागुरुरूपिणी तेषांभेदोनकर्तव्योपदिष्टे
दिष्टमात्मनः तीर्थान्मंत्रोपदेशश्चाश्वाचनपकर्मणिफलेष्वतीवविश्वासश्चैतस्मिहेस्तुल्यत्वात्
कुलंमनंलब्धाशिष्योवद्गुरोर्गुरोः भक्तिश्चदेष्टानादिविशेषास्तेप्रसादितात् तत्रैत्रोक्तफलाका
शेपरश्चर्यासमाचरेत् अद्यातः संप्रवक्ष्यामिपौरश्चरणि किंविधिं विनायेननसिद्धः स्यान्मंत्रोव
र्षशतैरपि कृतेनयेनलभतेसाधकोबोद्धितेफलं पुरश्चरणसंपन्नोमंत्रोद्विफलदायकः अतः
पुरस्त्रियांकुर्यान्मंत्रविस्मिदिकोत्तपा सम्यक्सिद्धैकमंत्रस्यासाधंविद्यतेकुचितं बहुमंत्रा
वतः पुंसः काकयाशिवपवसः किंहोमैः किंजपैश्चैवकिंमंत्रस्यासविस्तरैः सरहस्यानादिमै
जाणोपरिनस्यात्पुरस्त्रिया पुरस्त्रियाहिमंत्राणांप्रधानेवीजमुद्यते जीवहीनोपचादेहीसर्व
कर्मसनत्तमः पुरश्चरणहीनोहितयामंत्रः प्रकीर्तिताः आदौपुरस्त्रियांकर्तव्यंननैपत्यमु
द्यते पुण्यक्षेत्रेनदीतीरेगुहापर्वतमस्तके तीर्थप्रदेशः सिधूनांसंगमः पावनेवने उद्यानानि

विविक्तानि विल्लमलं तदंगिरी तलसी काननं गोष्ठं वृषहीनः शिवालयः अथ स्यामलकी मलंगो
शालाजलमध्यमः देवतायतनं कलंसमुद्रस्य निजं गृहं गुरुणां सविधानं च विद्वैकाग्रस्य लं तथा प्रे
तभस्यादिकं चैव तत्कल्पप्रकाशितं एषामन्यतमं स्थानमाश्रित्य जपमाचरेत् ततो भक्त्यमभस्य च मंत्रि
णां यदुदात्तं वेदाचारान्निपुक्तानां श्रीमतां सतां सकलं स्थानजातीनां भित्तिशीलाणुजन्मनां
भुजानोवाहविष्णात्रं शाकं यावकमेव च पयोमूलं फलं वापि यद्यद्यत्रोपपद्यते ब्रह्मपत्रोपभुंजीत मध्य
पत्रविचर्जितं दत्तं ब्रह्मोत्तरं विल्लमं पत्रं महेश्वरः मधुमांसं तथा हारं लवणं तैलमेव च अक्षपत्रं
धितं चैव निःस्त्रेहं कीदृशं वित्तम् कान्तिकं गेजने विल्लं कलं जलं सनं विषं मसूरं कोद्वं माषं महुकं च
लाकारिकं तादृलं कोस्पयात्रं च दिवा भोजनमेव च एवमादीनि चात्रा निवर्जं साधकोन्नमः अन्य
था भोजनादेषान्निहिदानिः प्रजायते जपकर्म अयत्नं पश्चात्कृत्यं सततं मंत्रं साधयमा
नस्तु त्रिसेषं देवमनुष्येन हि संध्यमेकसंध्यं वा नमस्त्रेकेवलं जपेत् आसनं स्वागतं चार्घ्यं पाद्यमा
चमनीयकं मधुपर्कं च मस्त्रानवसनाभरणानि च सुगंधसुमनोपमसीपनैवेद्यचंदनं प्रयोजये

७. अं
१

दध्नायामपचारोऽश्वोत्तरा अर्घपायाचमनीषमधुपर्काचमन्यपि गंधादयो निवेद्यांता उपचाराद
शक्रमात् गंधादयो निवेद्यांताः पूजाये चोपचारिकी उपचारैर्यथाशक्ति देवनामन्त्रपंथजेन उपज
प्रावृणानीयैः स्नानाचमनभोजने एकाग्रमस्थितौ नित्यं गत्वा वंदेत्स्वकं गुरुम् प्रणामस्तद्विनाम्यत्र
देवता वंदने सदा नित्यं नैमित्तिकं कृष्णं तसेसर्गसाधुभिः सदा स्नायाच्च पंचगव्येन केवलामला
केन वा श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तमंत्रैः स्नायादनंतरं शक्तो विषवणस्नानमन्यथा हि सकृन्नया अस्ना
तस्य फलं नास्ति न चानर्थापतः पितृन् अन्यानि काम्यकर्माणि तथाऽसाधु समागमं स्त्रीशूद्रप
तितत्रात्य नास्तिकाणि भोजने असत्य भाषणं चोक्ति कुहिलोपरिवर्जयेत् सत्येनापि न भाषेत
न परोमाच्यं नादिषु वर्जयेद्गीतवाद्यादिप्रवणं न न्यदर्शने अभ्यंगं न लेपे च पुष्पाधारणमेव च
मैषु नेतृत्वालापं तद्गोष्ठीपरिवर्जयेत् अस्नानोच हि जाग्रद्वान्स्थितौ नैव स्पृशेत्तथा त्यजेत्तस्मा
दकस्नानमनिवेदत भोजने प्राणिहिंसा न कुर्यात् न पुनश्चरणकचरः गोषु शूषादिकं न नक्त्यो
क्तं विधिवच्चरेत् विहाय वद्विं न हि वस्तु किंचिद्वाह्यं परेभ्यः सति संभवेत् असंभवे तीर्थं वहि

विष्णुह्यमर्वातिरिक्तेप्रतिरुद्यज्यात् तत्रासमर्थः नृसितंविष्णुहायनितयावहिनमात्रमस्य गृह्णा।
 तिरागादधिकंनसिद्धिः प्रजापतेकल्पशतैरमुषा इक्षानिमुनिभिर्पानिश्चासनानिशामय सर्वसिद्धौया
 चैवर्मज्ञानसिद्धौमगाजितं वस्त्रासनंरोगहरंवेत्रंजंश्रीविक्रवहनं कौशेयंपौष्टिकंप्रोक्तंकोचनेतुः।
 मोचने अभिचारेकृष्णवर्णंरक्तंवशादिकर्मणि शौतिकेधवलंप्रोक्तंचित्रकंसर्वकर्मसु संभनेगजच
 र्मस्यान्मारणेमाहिषंतथा मेषीचर्मंतयोश्चादेतद्विज्वशकर्मणि विदेखेजंतुकंप्रोक्तंभवद्गोमचर्म
 शौतिके वंशासनेचहारिहंरौभोगंरारुजासने धरण्डः।
 सनेयशोहानिः पलवेचित्तविभ्रमः इष्टिकायामघाधिः स्यादेतन्साधारणं जपे नादीक्षितश्चोपवि
 श्रोक्तंस्मसारानिनेगृही विशेषतिवनस्यश्रवसचारीचक्षानकः ऊशानिनांवरेणायुचतुरंयुक्तमु
 क्तिं एकहस्तद्विहस्तवाचतुरसं समंतनः स्वस्तिकादिऊमेणाथविशतग्रनिराकुलः स्वस्तिकंभद्रकं
 वीरेक्तुर्मसुज्ञानकर्मकं गोमूत्रं ऊऊरंमत्स्यधनुः पाश्र्मनानक मापरेनारक्तं सिद्धं पाश्र्मसैहंश
 वाहनं स्वस्तिकंप्रकंवीरेसिद्धंचेतिचतुष्टयं जपेप्रशस्तमन्त्रेषामसंगादेवकीर्तने इमानिस्वस्ति

नि

पु चं

ध

कादीनिवृत्तामेषां नृलक्षणं जानुर्वोरंतरे सम्यक् कृत्वा पादतले उभे ऋजुकायः समासीनः स्वस्ति
कंत उदीरितं गुल्फोच्चवर्णस्याधः सीवत्याः पार्श्वयोः ह्रियेत् उभोपादौ च पाणिभ्यां हृदयव्यासुनि
श्रुतः भद्रासनं भवेदेतत्सर्वव्याधिविषापहं गुदं निरुध्य गुल्फाभ्यां युक्तमेणु समाहितः कूर्मासनं
भवदेतदिति योगविदो विदुः कुरुतासनं वंधस्यादोर्भा संवध्य कंचणं शोते कूर्मवदुत्तानपतदुत्ता
न कूर्मकं सद्यो दक्षिण गुल्फं तस्य पार्श्वं निवेशयेत् दक्षिणे च तथा सद्यो गोमुखं गोमुखं तथा प
श्चात् सन्नेतुं संयोगं जानुर्वोरंतरे करौ निवेश्य भूमौ संस्थाप्य योमस्य कुरुतासने वामो रुमलापित
दक्षिणादेर्जानुर्वह्निर्वह्निर्दक्षिणदक्षिणा प्रग्रहतिष्ठेत्परिवर्तितो गः श्रीमत्सनाद्यो हितमासनं रितत
पादौ गुह्यत पाणिभ्यां गृहीत्वा श्रवणावधि धनुराकर्षणं कर्ष्याद्दनुरासनमीरितं प्रसार्य पादौ
भुवि दंडरूपौ दौर्भा च पादहितयं गृहीत्वा जानुपरिगुल्ललाहृदयो वसेदिदं पश्चिमतानमाहुः
अवष्टभ्य धरो सम्यक् नृलाभो करयोर्द्वयोः हस्तयोः कर्परे चापि स्थापयेत्त्राभिपार्श्वयोः समुन्न
तशिरः पादौ दंडवयोर्मि संस्थितः मयूरासनमेतत्सर्वरोगहरं परं भूमौ स्वकं स्वकं स्थाप्य ह

ध

सप्तोः रूपरेतया पादौवेदं वत्कृष्णचरकासनमीरितं मेराडपरिनिक्षिप्यसर्वेगुल्यंतयोपरे गु
 ल्यांतरेचनिक्षिप्यमुक्तासनमितीरितं पतसिद्धासनं प्राङ्मुखं च न्यासनं विजः मुक्तासनं वदंते के
 प्राङ्मुखं प्रासनं परे वामोरूपरिदक्षिणांतचरणं संस्थाप्य वामंतया वामोरूपरिपश्चिमेन विधिना
 धृत्वा करभां हृदं शृंगुषौ हृदये निधाय चिबुकं नासाग्रमा लोकापेदे तस्याधिविद्यातकारियमिनां प
 मासनं प्रोच्यते सुल्लोचहृषणस्याधः सीवत्याः पार्श्वयोर्मध्येत दक्षिणे सव्यगुल्फचदक्षगुल्फचस
 व्यके हस्तौ जानोस्तु संस्थाप्य स्वांगुलीः संप्रसार्य च व्यातवक्त्रा निरीक्षेत नासाग्रं सप्तमाहितः सिं
 हासनं भवेदेतत्प्रतिनये गिभिः सत्ता उन्नतं शवचक्रमौशपनंत शवासनं शवासनं भ्रातिहरचि
 त्रविश्रान्ति साधनं जपमासविधाने च तद्देहास्तत्फलं तथा कथयिष्यामि सत्तेषां ज्ञानोहितकाम्य
 या १० रुद्राक्षं त्र्यंशं पद्मद्वयं त्र्यंशं जीवकमौक्तिकैः स्यादिकैर्मणि रत्नैश्च हैमराजतवैडुमैः २० ऊयोः
 हवींदिनैः सर्वैः पूर्वभिर्मातृकाक्षरैः गर्दभाश्च न राणां च दंतै रप्याभिचारिकैः ३० वैष्णवै न लसीमा
 लागजदंतै रगणेश्वरै त्रिपुरायाजपेश्वरै रक्षरै रक्तचंदनैः ४० महाशंखमपीक्षेया नीलसारस्वतेन म

पु.चं

५

लौ तत्र नमंत्रनयेमालाहाविंशतिरुदीरिता ५० इति तैर्वेदिनामालासर्वकामप्रसाधिनी निर्मितायां
त्वमणिभिर्हनेकीर्तिं च यच्छति ६० यमालापुष्पिलस्मीलाशत्रुनाशकरी तथा पुत्रजीवाहवापुत्र
पशुयोधामसिद्धिदा ७० मुक्ताभिरचितामालासौभाग्यविपुलाश्रियं मंत्रप्रत्यक्षतांसिद्धिं शान्तिकं च
यथैष्टिकं मुक्तिं च ननु तेन हस्तादिका यत्तमालिका सारस्वते यमरागापुष्पलेचने तथा ८०
सौवर्णीयजनीमालासर्वाकामान्प्रयच्छति सारस्वते प्रवालौम्यावश्येधिक धनारामे ९० पापह
पकरी कौशोरुद्राद्यादिकृपां न कैः सर्वैरेभिर्विचरितामालास्यान्मुक्तये नृणां १०० नित्यं जपे
प्रकुर्वीत पर्वभिर्वर्णमालिका स्थिरेण मनसा भस्मा सर्वाकामान्प्रयच्छति ११ उच्चारणेऽथ दे
नानामालाप्रोक्ताश्चालकैः त्वरदंतैरधीभूतैर्मनुष्यैश्चापुनेतना १२ अथितैर्निर्मितामा
लाशङ्कानाशिनानामिता येन दंतैरधीभूतैः कर्तव्या जपमालिका १३ साध्यते ह भवेत्केशैः
प्रीतव्या हेषकर्मणि अंगुली जपसंख्यानं नित्यं मेव मुदा कृतं १४ पुत्रजीवैर्दशागुणं शानं
शौख्यं सहस्रकं प्रवालैर्मणिरत्नैश्च दशसाहस्रकं मनं १५ तथैव स्फादिकैः प्रोक्तं मौक्तैकैर्ल

५

लमुद्यते पद्यात्तैर्दश लक्षेणाद्वा जतै कोटिरुच्यते १० तैर्मेर्दश गुणसैव सर्वेषां तगुणाधिका ऊषा
 ग्रंथाचरुदात्तैरनंतगुणितफलं १८ चेतपद्याहिमालाभिरपि स्यादमितं फलं मात्रकावर्णसंभूतमा
 लयापितदेवतं १५ शतं वा यतदहं वा सर्वसाधारणे जपे पंचाशदिः काम्यकर्मसिद्धिः स्याच्चतुरुत्त
 रैः २० अष्टोत्तरशतैः सर्वसिद्धिः रुक्माकृतस्रजा मोक्षार्थी पंचविंशत्याधनार्थी त्रिंशति जपेत् २१
 ७० शीसमविंशत्या पंचदश्याभिचारके अंगुलिजपे कर्तव्यं गुह्यगुलिभिर्जपेत् २२ अंगुष्ठेन वि
 ना कर्मकृतं तदफलं भवेत् कनिष्ठानामिका मध्या चतुर्थी तर्जनी मता २३ तिस्रोंगुल्यस्त्रिपचा
 सुमध्यमां चैकपक्षिका पर्वहयं मध्यामाया जपकाले विचर्यते २४ एनविमेरुविजानीया हविर्तेज
 द्वाणास्त्रयं आरभ्य नामिका मध्याम्यादस्त्रिणमनु क्रमात् २५ तर्जनी मूलपर्यांतं जपेदशसु पर्वसु
 अंगुली नवियुं जीत किंचित्संकोचयेत्तलै २६ अंगुलीनां वियोगे तद्धिद्वेषु सवते जपः अंगुल्योगे त
 यज्ञमं यज्ञमं मेरुलेखने २७ पर्वसंधिषु जज्ञमं तत्फलं निष्फलं भवेत् गणनाविधिमुल्लेख्यो जपे
 तप्रमादतः २८ गृहीतं राक्षसाय स्यान्नियतं गणपे दुधः नित्यं जपे करे कुर्यान्न तत्काम्यं मवाधना

८

न २५ अतलोमविलोमस्येविउं पुद्याहकात्तरैः लमेरुकेः माष्टवर्गैः लूमयोवर्णमालया १ प्रत्ये
 केवर्णपुसंज्ञाजमासुः तिप्रमिहिलाः वैरिमंज्ञापित्तरणामयेमंज्ञास्तुकिंपुनः ११ अद्यातोयंयनेच
 सोमालानांतत्रवोधितं एकभक्तिविधायादौसाधकांयंययेत्सयं स्वयंचमालाग्रयिताम्यष्टुंनपार्थ
 तेचंदनमित्यनेन निषिध्यतेचंदनसंनिधानात्सगत्रपुष्पस्यनचात्तमाला कृतनित्यक्रियः शुद्धः ३
 केहलेषुमंत्रवित् यथाकामंतयालाभादात्ताणानिजीवयत्ततः श्रयोत्यसमरूपाणितातिस्थूल
 कृशानिच कीटादिभिरुष्टानिज्जीर्णानिनवानिचै गद्यैस्तुयंचभिस्तानिप्रस्त्यात्यंतदृश्यकस्यथ
 कृतनोद्विजेंद्रपुण्यसौनिर्मितेयंयिवर्जितं त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्यसूत्रेप्रस्त्यात्यंतदृश्यकस्यथ
 कृतनयाकृत्येणानिवृणाभिचारिके सूत्रेसंपादयोहिहात्यहसूत्रमथापिवा श्रयत्यपत्रैर्नवा
 कैः यद्याकारेणस्थापितैः सूत्रमणीश्रुगंयांभः लालितांतत्रनिक्षिपेत् ताशक्तिमाहकोचस
 ३ चैवमणिष्य वित्तस्यष्टजयेताजैर्जहर्षाच्चैवभक्तिनः होमकर्मण्यशक्तश्चेद्दिगुणंजपमाच
 रेत मणिमेकैकमादायसूत्रेवैयोजयेत्सुधी मुखेमुखंचसंयोज्यपुंछंतयोजयेत् गोपुंछंस

८

दृशीमालायदासर्पीकृतिः शुभा तत्सजातीयसेकलमेरुत्वेनाग्रतोत्पसेत् एकैकमणिमथेतवद्य
 ग्रथिप्रकल्पयेत् जपमालाविधायेत्यंततः संस्कारमाचरेत् लालयेत् च गच्छेत् न स यो ज्ञातेन सत्तलैः
 ओं स यो ज्ञाते प्रपद्यामि स यो ज्ञाता यवैनमः भवे भवे नानि भवे भजस्व मां भवोद्भवाय नमः चंदनागुरु
 गोपायैर्वा वामदेवेन चर्षयेत् ओं वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय
 नमः कुरविकरणाय नमो वलविकरणाय वलप्रमथनाय नमः धूपयेत्क्रमचोरेण ओं श्रवोरेभ्यो
 यचोरेभ्यो चोरेभ्यः सर्वेभ्यः सर्वे सर्वेभ्यो नमस्ते स्वरुद्ररूपेभ्यः लेपयेत् सुरुषेण ओं तत्सुरुषाय
 विमहे महादेवाय धीमहि तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् मंत्रये पंचमेनैव प्रत्येकं तृशतं शतं ईशानः
 सर्वविद्यानां ईश्वरः सर्वभूतानां वक्ष्याधिपतिर्ब्रह्मणो धिपतिर्ब्रह्माशिवो मेस्तु सदाशिवो मे रूतं प
 चमेनैव ततो मंत्रेण मंत्रयेत् संस्तुत्यैव बुधो मालां तस्याणां न्यापयेत् ततः एवं कृत्वा लमालायां ज
 पेन्मातृकया सुधीः मातृकावर्गभेदेभ्यः सर्वे मंत्राप्रयत्तिरे श्रुतः सकलमंत्राणां जपः कार्येन
 यास्त्रिणां गुरुं संपश्यत दस्ताद्वृत्तीणां सर्वसिद्धये गायत्रीं सजयः केचिन्मालां ग्रथां यनांत्रिकाः न

७ च

७

हीनं प्रथमं कापि मंत्रं शास्त्रे प्रकीर्तितं अशुचिर्न स्पर्शो दंतो कार्धणं न कारयेत् अंगुष्ठं मालां
चालयेत् अथ मातृतः तर्जनी न स्पर्शो सोयं मुक्तिरोगणनाक्रमः मुक्तौ भुक्तौ तथाष्टौ च मध्यमायां
नपेत्सधी अंगुष्ठं नामिकाग्रं तेन पेदुममकर्मणि तर्जनीं अंगुष्ठं योगादिहेषोच्चादनेततः का
निष्ठां अंगुष्ठं संयोगान्तेनपेत्स्मरणिकर्मणि नपामकाले रमा मालां एजयित्वा सुतोपयेत् गुरुप्रका
शयेद्विहात्रुमंत्रकलाचन अक्षमालां च मुहूर्तं च गुरोरपि न दर्शयेत् भूतराक्षसवेतालाः सिद्धिं
धर्वचारणा हरेति प्रकटं यस्या तस्माद्गुप्तं नपेत्सधीः नीलोत्तं पुनः सूत्रं प्रचयित्वा शतं नपेत् प्र
मादायति हस्ताच्छुतमष्टौ तरेनपेत् प्रमादायति हस्ताच्छुतमष्टौ तरेनपेत् तत्र त्रिविधं संस्पर्श
लालयित्वा यथोचितं नपामालां विधाये एजपलक्षणमुच्यते नपः स्यादक्षराहतिस्तस्य भेदा
त्रयवीर्यं नपश्च द्विविधो ते यो वाचिकोपि मानस्तथा अशेषां पुरुषैश्च द्विविधा परिकीर्ति
ताः द्वितीयेऽपि द्विधा प्रोक्ता जिह्वा चित्रप्रभेदनः पटुश्च नीचस्वरितैः शहैः स्पष्टपटाक्षरैः मनुमञ्चा
रयेद्वाचा मउक्तो वाचिको नपः एतेन रुच्चारयेत्तंत्रमीषदौष्टौ प्रचालयेत् किंचिच्छ्रवणायोस्य

स्यादुपायः स जपः स्मृतः निद्रा जपः सविज्ञेया केवलं निद्रा यावयैः विधाय उच्चरन्मंत्रं ततः उक्तो मानसो
 जपः उच्चैर्जपाद्विशिष्टः स्यादुपायश्च शिर्गणैः निद्रा जपः शतगुणसहस्रो मानसो जपः मानसः सि
 द्धिका मैस्तु पुष्टिका मैरुपांशुकः वाचिको मारणो वैवृषास्तो जप इति रितः गृह्ये जपः सप्तः प्रोक्तो गोष्टो
 शतगुणस्मृतः पुण्यराणेन पारणे सहस्रगुण उच्यते अष्टुतं पर्वते पुण्येन घातलक्ष्मदीरितं कोटिद्व
 वालये प्राह्वरने तेशिवसत्रिधौ देवतां द्भूतां कृत्वा कृत्वा च द्भूतं पश्ये शिष्यादींश्च गुरुत्वा जपे न्मंत्र
 समाहिता शनैश्च नैरविस्पष्टमदुतं न विलंबितं न मूलेनाधिकं वापि जपं कुर्यादिनेदिने नैरंत
 र्यविधिः प्रोक्तो नदिनं व्यति लं च येन दिवसं तिक्रमात्सोपि सिद्धिरथः प्रजायते अनन्यमानसः
 ज्ञानः कालान्मथं दिनावधि उत्साधिकं च की नरनो मुक्तकेशो गलाहनः अपवित्रकरो म्बुदः प्र
 लापन्न जपेत्कृत्वा चित्रं अग्राह्यं कौकरो कृत्वा पारसा प्राह्वते पि वा चिंतया ऊल चित्तो वा ऊहो भ्रा
 तस्त्वरात्विताः निराशानः प्रायानो वा गच्छन्त्युत्पिन पववा रण्याया मशिवस्थाने न जपेति म
 रोतरे उपाय न रूढपादो वा या तशया गतोपि वा प्रसाप्य न जपेत्पादा युक्तदासन पववा

पु. च
८

ननु जम्भलिकारिहिकलीकृतमानसः मंत्रसिद्धिमवाप्नोति तस्माद्यपरो भवेत् नैकवासाजपे
नमंत्रं ब्रह्मशस्त्राकुलोपि वा यन्निता नमं यजानां दर्शने भाषणे श्रुते च तेऽथो वा पुगते जम्भलो जप
मुस्तु जेत उन्मया पाचय्य तन्मामौ प्राणा यामं घट्टकं कृत्वा सम्यक् जपे क्लृप्तं यदा सूर्यादिदर्श
ने अथ मुद्रा प्रवक्ष्यामि सर्वतंत्रेषु गोपिताः याभिर्विरचिताभिश्च सो दंते मंत्रदेवतः अर्चने जप
काले च ध्याने काम्ये च कर्मणि स्थाने वा वाहनं शास्त्रप्रतिषायां च रक्षणं नैवेद्ये च तथा न्यत्र तत्र
कल्पप्रकाशितं स्थाने मुद्राश्च ललितानि चित्ताः आवाहनादिका मुद्रा नवसाधारणामताः
नथा षडंगमुद्राश्च सर्वतंत्रेषु योजयेत् एको नाविंशति मुद्रा विसौ मुद्रा मनीषिभिः शास्त्रचक्र
गदापद्मेण श्रीवत्सकौस्तुभाः चतुर्मासं तथा तान् मुद्रा विल्लाङ्ग्या तथा वणमुद्रा पुनः पञ्च
जगन्मोही चिकित्सा गरुडारूपा तथा मुद्रा विसौ सतोषवर्द्धनी नारसिंही हयग्रीवी धनुवारा
ही चर्मता काममुद्रा तथा स्वातीषिवस्पृशमुद्रिका लिङ्गयोनि त्रिशूलाख्या मालेशभी मुद्रा
मिका षट्पाद चक्रपालाख्या रमरुः शिवतोयदा सूर्यसौवर्णमाख्या सममुद्रा गणेशितः दंतपा

शंक्रावित्रपशुशत्रुकसंज्ञकाः वीजपराह्वयामुद्रावित्तेयाशक्तिरजने पाशंक्रावराभीतिवद्
 चर्मधनशराः सौवर्णीमुद्रिकादौर्गांमुद्राशक्रेषियंकराः लक्ष्मीमुद्रार्चनेलक्ष्म्याः वादिम्यास्तुप्र
 एनिने श्रद्धामालातयावीणाव्याख्यापुस्तकमुद्रिकाः समन्निद्रावयामुद्रावित्तेयावद्विरजने ह
 शमांमुद्रिकातेयासिपुरायाः प्रसजने सलोभरावणाकर्षावेशोन्मादासहंक्रा त्वेचरीवीजयोम्या
 व्यात्रिखंदापरिकीर्तिताः ऊभमुद्राभिषेकेस्यामप्रमुद्रातयासने कालकलीप्रयोक्तव्याविश्रय
 आमकर्मणि गालिनीचप्रयोक्तव्याजलप्रेषधनकर्मणि श्रीगोपालार्चनेवेणन्दहरेर्नारसिंहि
 का वराहस्पचरुजायां वराहाख्याप्रदर्शयेत् हयग्रीवार्चनेचैवहयग्रीवीचदर्शयेत् रामार्च
 नेधुनावाणमुद्रेपर्युःस्तथाञ्चने परुशुरामस्पवित्तेयाजगन्मोहनसंसिका जगन्मोहनसुजाया
 काममुद्रातद्वर्चने वासुदेवाह्वयार्ह्यानेऊनमुद्रातरत्नणे सर्वप्रार्थनेमुद्राप्रार्थनाख्याप्र
 योजयेत् उद्देशानुक्रमालासां उद्योतेलक्षणातित हस्ताभ्यां संजलिकृत्वा नामिका मूलपञ्चलोः
 प्रयुष्टौ निक्षिपेत्सेयमुद्रात्वावादिनीस्मृता अथोमूर्त्तीक्षिपेत्सेत्यास्थापनीमुद्रिकामता उक्तिः

क्तितांगुष्ठमुष्टोस्तसंयोगात्संनिधापिनी अंतःप्रवेशितांगुष्ठासैवसंरोधिनीमता उतानमुष्टिपु
 गलासन्मुखीकरणीप्रता देवतांगेष्वङ्गानानासः स्यात्संकलीकृतिः सद्यहस्तकृतमुष्टिदीर्घा
 योमुखतर्जनी अवगुंठनमुद्रेयंमधितोभ्रामितामता अन्तोभाभिमुखास्त्रिष्टकनिष्टिष्टिष्टाना
 मिकेष्टनः तथैवतर्जनीमध्येपेनुमुद्रासमीरिता अष्टतौकरणैरुप्योतयासाधकसुत्रमः अ
 न्योभ्यगुचितांगुष्ठप्रसारितकरांगुली महामुद्रेयमुद्रितापरमीकरणैश्चैः प्रयोजयेदितिमासु
 द्वादेवताहानकर्मणि अंगनासस्ययामुद्रास्तासालक्षणमुच्यते अंगुष्ठा रुजवो हस्तशाखौभ
 वेन्मुद्राद्रुदयेशीर्षकेच अथोगुष्ठाखलमुष्टिः शिखायोकरहेहावर्मलिस्तुः नाराचमुष्ट्यह्नवा
 द्युग्मकांगुष्ठतर्जनुद्रितो धनित्तुविषविषकः कथितासुमुद्रायवाहिलीतर्जनीमध्येस्तः तत्र
 चयत्तत्रभवेदनामाष्टङ्गमुद्रांकथितायथावत् वैस्ववीनातमुद्राकथ्यते लक्षणमथा वामांगु
 ष्टसंग्रहसदृशिलो नतमुष्टिनाकृतो ज्ञानततोमुष्टिअंगुष्ठतप्रसारयेत् वामांगुल्यस्तथास्त्रिष्टाः सं
 युक्तासुप्रसारिताः दक्षिणांगुष्ठसंस्पृष्टाः शालमुद्रेयमीरिता हस्तौतुसन्मुखीकृतासंग्लग्रौसुप्रसा

रितौ कनिष्ठांगुष्ठसंलग्नौ मूढेषावक्रसंज्ञिकाः श्रयोऽभिमखौ हस्तौ कृत्वा तु ग्रथितांगुली अंगुली
 मध्यमेभ्यः संलग्ने सुप्रसारिते गता मूढेयमाख्याता विसौ संनोषवर्द्धनी हस्तौ तसे मुखौ कृत्वा सत्र
 तावुत्र तांगुली तलांतर्मिलितांगुष्टौ मूढेषापयसंज्ञका ओष्ठे वा मकरांगुष्ठे लघुसंज्ञक निष्ठा र
 क्षिता संलग्ना तत्कनिष्ठा प्रसारितर्जनी मध्यमानामाः किंच संकोच्य चालिताः वेणुमुद्रा भवेद्दोषासु ग
 मा प्रेयसी हरेः श्रयोऽस्य स्पर्श करयोर्मध्यमानामिकांगुली अंगुष्ठेन तव धीयात्क निष्ठा मूलसंश्रिते त
 र्जनी कारयेद्देषा मुद्रा श्रीवत्स संज्ञिता अनामा एष्ट संलग्ना दक्षिणा स्यात्क निष्ठा कनिष्ठा या दृढे व
 धा तर्जनी दक्षिणा तथा वामानां मां च वधीया दृष्टांगुष्ठस्य मूलके अंगुष्ठ मध्यमे वा मे संयोऽस
 रलापराः चतस्रोऽप्यसंलग्ना मुद्रा कौस्तुभ संज्ञकाः स्पर्शक वादिपादा तर्जनीयांगुष्ठ निष्ठा कर
 हयेन्मालावन्मुद्रये वलमालिका तर्जनीयांगुष्ठको सक्ता वग्रतो द्वादिविभक्तं वामा हस्तौ बुजं वामना
 न्मूढं निविभक्तं तान्मुद्रा भवेद्देषा राम चंद्रस्य वलभाः अंगुष्ठे वा ममूढं त्रितमिरकरांगुष्ठ के ना
 यव धातस्या ग्रंथी दृष्टि तांगुलिभिरपि च तायाव हस्तौ गुलीभिः बद्धा द्वादिविभक्तं पये तं विमलयी

दि

व्याहरन्मार्गवीजं विल्लाख्यामृष्टिकैषां स्फुटमिह कथिता गोपनीया विधितैः हस्तौत विमुखौ कृत्वा ।
ग्रथयित्वा कनिष्ठके मिथस्तंजंनिके स्निग्धे स्निग्धे वंगुष्ठकौ तथा मध्यमानासिके देतुं हौपला विव ।
चारयेत् एषागारुडमुद्रास्याहिस्रोः संतोषवहिनी ज्ञानमध्ये करौ कृत्वा चिबुके षोडशमाहृतौ हा
स्तौत भूमिसंलघौ कंपमानः पुनः पुनः मुखं विवृतकं ऊर्णालेलिहानां च निद्रां नारसिंही भवे
हृषामुद्रा तन्नीतिर्वहनी श्रृंगुष्ठाभा च करयोरया क्रम्य कनिष्ठके अथो मुखीभिः सर्वाभिर्मृदेयं
नृहरे मृता रस्तोपरिकरे वामे कृत्वा नमः सधो नाम यो हितिसंशोका मुद्रा वीराहसंक्षिका
हस्तहस्ते बोधमुखे वामहस्तमधोमुखं श्रृंगुल्यग्रं तसंयुक्तं मुद्रा वीराहसंक्षिका वामहस्ततले
कृत्वा हस्तांगुलिस्तुधोमुखीः संरोषमध्यमांतासा मुद्रा यो विजं चयेत् अनामिकां कनिष्ठां च
तस्यांगुष्ठेन पीतयेत् दर्शयेद्दामके लोपेथ नृमुद्रे पमीरिता रतिमुष्टिस्तु तजं न्यादीर्घाया वाण
मुष्टिका तलेन लंते करयोस्तिर्यकसंयोज्यांगुलीः संहता प्रसृता ऊर्णां मुद्रे यं यं मुष्टिका
मृष्टिस्था गुष्ठमुष्टी द्वे त्रैलोक्यमोहिनी हस्तौत संश्रुतेः कृत्वा प्रसृतांगुलि कौ तथा तजं न्याम

धामाष्ट्रं गुह्यं मध्यमाश्रितौ काममुद्देयमुद्दिता सर्वदेवप्रियंकरी सर्वदेवप्रियाणां च कथ्यंते ल
 लणानि च उद्दितां दक्षिणां गुह्यं वामां गुह्यं न वंधयेत् वामांगुली दक्षिणाभिरंगुलीभिश्च वंधयेत्
 लिंगमुद्देयमाख्याता शिवसंनिधौ कारिणी मिथः कनिष्ठे केवधातर्जनीभ्यामनामिके अनामिके
 हंसोद्दिष्टं सर्वमध्यतपोरथा अंगुष्ठाग्रहयेन्मसेधोनिमुद्देयमीरिता अंगुष्ठेन कनिष्ठां तवधाशि
 ष्ठांगुलित्रये प्रसारयेत्त्रिभूलाख्यामुद्देयापरिकीर्तिता अंगुष्ठेन ज्ञेयं तत्र ग्रंथयित्वा गुलित्रये प्र
 सारयेत्समांशं मुद्देयपरिकीर्तिता अधाकृतोद सहस्रं प्रस्तुतो वरमूर्तिका उधीकृतो वामहस्तः
 हस्ततोः भयमुद्दिता मिलितानामिकांगुष्ठमध्यमाग्राणि योजयेत् क्लृष्टांगुल्युद्धिते ऊर्ध्वान्मृग
 मुद्देयमीरिता पंचगुल्यो दक्षिणास्तु मिलिता सार्धं मुत्रता त्वद्गंगमुद्रां विख्याता शिवस्यातिप्रिया
 मता पात्रपुद्गमहस्तचक्रत्वासेवामके तथा तिपोद्धितवत्कुर्यान्मुद्राकापालकीमता मुष्टिचुशि
 ष्ठिलां वधाश्च उद्दिता मध्यमा दक्षिणां तर्धं मुत्रस्य कर्णदेशे प्रचालयेत् पष्ठां मुद्रां मरुका सर्ववि
 धविनाशिनी ननोगणेशी मुद्राणां मुख्यंते ललणानि च उद्दितां हंसुली मध्यासरला वदमुष्टिका

हंतमुद्रासुमाख्यातासर्वांगमविशारदै वाममुष्टिस्तर्जनीनादक्षमुष्ट्यतर्जनी सेयोमागुष्टकाग्रा
 भ्यातर्जनीयग्रस्वकेक्षिपेत एषाणशङ्कपामुद्राविद्वद्भिः परिकीर्तिता अन्वीचमध्यमाकृतातर्जनीम
 ध्यएवंलि संपोमकुपोक्तिंचिन्मद्रैषांकशतसैत्तिका तर्जनीमध्यमासेधिनिः स्तुतांगुष्टमुष्टिका
 भ्रयोमुलीदीर्घरूपामध्यमाविद्यमुष्टिका एषुमुद्रानिगदिताप्रसिद्धान्मुष्टिका वीजशराद्वया
 मुद्राप्रसिद्धान्मुष्टिका शाक्यपीनोचमुद्राणांकथ्यते लक्षणानि च पाशाकुशावराभीतिधनुर्वाणः
 समीरिता कनिष्ठानामिकेवधास्त्रांगुष्टेनैवहस्तः शिष्टांगुलीचप्रसृतसंस्पृष्टमुष्टिका वाम
 हस्तेतथात्रियंकृत्वाचैवंप्रसार्यच श्रेष्ठचिंतांगुलीकृत्वाचैवंप्रसार्यच कनि
 ष्ठां वामस्योपरिदक्षिणं कृत्वा न्मूललसह्यसर्वविघ्नविकशिनी मुष्टिकृत्वाकुराभ्यां च वामस्योप
 रिदक्षिणं कृत्वा शिरीससंयोज्यगुणां मुद्रेयमीरिता चक्रमुद्रांतथाकृत्वा मध्यसेहंप्रसार्यच कनि
 ष्ठिकेतथा नीयतदग्रंगुष्टेक्षिपेत लक्ष्मीमुद्रांतथा ह्येषा सर्वसंपत्प्रदायिनी वीणावादनवदस्तो
 कृत्वासंचालयन्नतः वीणामुद्रेयमाख्यातासरस्वत्याप्रियंकरी वाममुष्टित्वभिमुखकृत्वा पुस्त

कमरिका दक्षिणगुणतर्जन्माचलप्रयेतथांगुली प्रसार्यसंहर्षौतासायषायात्मानमरि
 का वामस्यचसरस्वताग्रहंतमेयसीमता मणिवंधास्थितौकृताप्रस्ततांगुमलिकौकरौ कनि
 षांगुपुगलेमलित्वांतःप्रसारयेत् समन्निहस्तमुद्देयवैशानरप्रियंकरी कनिषांगुएकौ
 णकौकरयोरितिरेतरे तर्जनीमध्यमानामासंहताभुग्नयन्त्रिताः मुद्देषागालिनीप्रोक्तायां
 स्वापरिचालिता दक्षोगुणपरांगुहंसिस्वाहस्तहयेनत सावकाशात्मकंकृपासाख्याताकंभ
 मरिका मुष्णरूध्रकृतांगुएतर्जन्मग्रेतुविन्यसेत् सर्वरत्नाकरीहोषाकृतमुद्रासमीरिता
 प्रस्ततांगुलिकौहस्तौमिथःस्मिष्टौचसमुत्तौ कृपास्वदददयेवेयमुद्राप्रार्थिनसंज्ञिका अत्र
 लोभलिमुद्रास्वाहासदवाभिधाचसा अंगुष्ठावुन्नतौकृतामुष्णः सलग्नयोस्तथा नावेवा
 भिमुलौकृपा मुद्देषाकालकृणाका दक्षिणानिविशमृष्टिर्नासिकार्थिततर्जनी मुद्राविस्मय
 संज्ञास्वाहिस्मयाविंशकारिणी मुष्टिरूध्रकृतांगुहादक्षिणानादमरिका तर्जन्ममुष्टिसंयो
 गादग्रतोविंदुमरिका अधोमुखेवामहस्तेरूध्रांस्वदक्षिणानादमरिका तर्जन्ममुष्टिसंयोगा

दृश्यते विंशतिमुद्रिका अपोमुखे वामहस्ते उर्ध्वास्ते हस्तकं हिस्रांगली रंगलीभिः संयोज्यः प
 रिवर्तयेत् एषां संहारमुद्रा स्याद्वि सन्ननविधौ मता वामकेश्वरतं शोकाप्रकाशतेः समुद्रिका
 अणदेवि प्रविश्यामि मुद्रा सर्वांश्च सिद्धिदाः पाभिर्विरचिताभिस्तु सावित्र्यं चैव पुरं भवेत् परिवर्त्य
 करो स्पष्टा वांगुष्टोकारपेक्षमौ अनामोतर्गते कृत्वा तर्जनी ऊरिला कृती कनिष्ठके निपुंजीत।
 निजे स्थाने महेश्वरी त्रिषदेयं समाख्याता त्रिपुराहाहन कर्मणि मध्यमा मध्यमे कृत्वा कनिष्ठे ग
 एरोधिने तर्जनी दंडवत् कृत्वा मध्यमोपर्यनासिके एषा च प्रथमा मुद्रा सर्वसंलोभकारिणी एत
 स्पापवमुद्रा पा मध्यमे सरलेयदा क्रियते परमेशानि सर्वविदा विणी मता मध्यमा तर्जनी
 भ्यां तु कनिष्ठानामिकोसमे अंकुशाकारिरूपा भ्यां मध्यमे परमेश्वरि इयमा कर्षणी मुद्रा त्रैलो
 का कर्षकारिणी पुलाकारौ कृत्वा तर्जनी वंकुशा कृती परिग्रक्रमेणैव मध्यमे तदयोगते क्रमे
 ण देविते नैव कनिष्ठानामिका द्यः संयोज्य निविशः सर्वा अंगुष्ठा वांगुष्टोकारः मुद्रेयं परम
 शानि सर्वा वेशकरी मता संमुखौ तु करो कृत्वा मध्यमा मध्यमोभुजं अनामिकेत सरले नह

हिस्तर्जनीद्वयं दंष्ट्रकरोतनोगुणो मध्यमानत्वदेशगौ मृहैषोस्मादिनीश्रोक्तेरिनिहिनी सर्वयोषि
 नाम अस्यास्त्वनामिकापुत्रममथः कृत्वा ऊशा - नी तर्जनीयावयतेनैवक्रमेण विनियोजयेत् इयं
 महाऊशामुद्रासर्वकामार्थसाधिनी सद्योदतिगहस्तेतसद्यहस्तेतदतिगा वाङ्महत्वा महादेवित
 स्तोत्रेपरिवर्तय च कनिष्ठानामिकेदेविपुक्तातेनक्रमेण न तर्जनीभ्यां समाक्रान्ते सर्वोपमपिमथमे
 श्रेष्ठोत्तमहेशानिसरलावपिकारयेत् इयं साखेचरी नाम मुद्रा सर्वोत्तमोत्तमा परिवर्तय करोत्यष्ट
 वर्हचंलकृतीपिये तर्जनीयां गुणपुगयत्कारयेत्ततः अथाकनिष्ठैः वष्टधेमथमे विनियोजयेत् तथै
 वकुहिलेयोऽस्यसर्वापस्तदनामिके बीजमुहयमचिरात्सर्वसिप्रवर्तिनी मध्यमेकुहिलेकृत्वा त
 त्तमुपरिसंस्थिते अनामिकामथगतेतथैवहिकनिष्ठिके सर्वाएकत्रसंयोज्यश्रेष्ठोत्तमपरिपीडिताः
 प्रयातप्रथमा मुद्रा योनिमुहैनिसंस्थिता एतामुद्रामहेशानिप्रिपुरायामयोदिता एताकालेप्र
 योक्तव्यापयानुक्रमयोगतः पुण्यहेशादिकंगत्वा ऊर्वाङ्गमिपरिग्रहं तथासमुक्तमंत्रपुरश्चर
 णसिद्धये प्रमेयं गृह्यते भूमिर्मन्त्रोयंसिद्धिनामिति भूमेपरिग्रहंकृत्वा परिमाणं च सर्वतः नदी

पर्वतसहस्रादौ परिणामेन खेरिता पुरश्चर्याभुवोमानं कुचिन्मानं न विद्यते ग्रामे क्रोशामितं स्थानं
 नद्यादौ स्वेच्छामितं नगरादावथ क्रोशं क्रोशं पुष्पमयापि वा ग्रामादिविहारायैतावतिभ
 मिमाक्रमेत् सीतेह सोऽद्वान्कीलानसुमंत्राभिमेवितान् निखनिदेशदिभागे तेषु च
 प्रश्नयेत् क्षेत्रे च कालिते मंत्रीन विधैः परिभूयते क्षेत्रपालादिकं तत्र प्रश्नयेदिति वमतः दि
 कातिभ्यो वलिदद्यात्ततः क्षेत्रं समाश्रयेत् क्षेत्रमध्यं समाश्रित्य कूर्मचक्रं विचिंतयेत् वर्तुलं
 नवकोष्टं तत्कृतो कूर्माकृतिलिखितं स्वरपुष्पं क्रमेण वर्पेद्याद्यष्टसूत्रं च काटीन्तर्गालं च
 मीक्षेत् तत्र क्षेत्राधिपं यजेत् क्षेत्रनामाद्यवर्णस्तु यस्मिन्कोष्टे स्थितो भवेत् सुखं तस्य जानी
 याद्दस्तावभयतः स्थितौ कौशौक्यं लीलाभौ पादौ द्वौ छिष्टं प्रहमीरितं सुखं रणो लभते सिद्धिं क
 रस्यः स्वल्पजीवनः कलितो च सुदासीतः पादस्थोऽः त्वमा मृयात् प्रहस्यः पीयते मंत्रीवंधा
 नोच्चाटनादिभिः कूर्मचक्रमिति शक्तं मंत्रिणा सिद्धि साधनं सुखं तस्य समाश्रित्य वातातपस
 हां ऊरी च तर्हस्तं च स्वरसहस्रोत्रं सुवोदिका च शतपयता कयतोरणौ रण्यलंकृतौ विव

कामभिलिप्रोचप्रकारेणभिवेष्टितं निर्मायचततः ऊर्णादेकमङ्गेषुभेदिने प्रातःस्नात्वायगा
 पश्चादपुनप्रयतो जयेत् ताताज्ञानस्य पापस्य क्षयात् प्रथमतः विप्रात्संतर्पयेत्सम्पत्कभोजना
 खादनादिभिः बहुभिः वस्त्रभूषाभिः संपूज्यगुरुमात्मनः आरभेत जपे पश्चात्तदनुज्ञापुरःसरं अथ
 प्रातःसमुत्थाय धोमात्राद्यैर्महर्तके कृतावशक्रियोधोरउपविश्यासने शुभे वस्त्रं प्रस्थिते पद्मे
 सहस्रदलशोभिते श्रीगुरुपरमात्मानं व्याख्यामशालसत्करं हिते त्रिदिभुजं प्रीते ध्यायेदतिलसि
 हिदे एवं ध्यात्वा च तस्यादस्तुतपीषधाराया प्रक्षालितं निजं देहं मंत्रिणा स्थिरमानसः स्वीयद्रव्य
 मले ध्यात्वा पश्चात्संस्पृष्टे देवतां तन्मभाषदलव्यामं देहं स्वं परिचितयेत् प्रणम्य तां गृहीत्वा स्पृष्ट
 ष्यादित्यासपद्वकं मंत्रार्थं संस्परेत्तीर्थं मुहयायेन संतया वसिष्ठस्तनवीनेन रक्षयेत् कुरेणवै त
 न्नलेहैव नामर्त्ति ध्यात्वा तच्चरणस्पर्शने तीर्थं नित्यं मन्यत्रिर्विद्वान्मनसा यत्र मुञ्चरन् कृत्वा च म
 र्षभयउत्थाया च मया ससी परिधाय ततो मंत्रोच्चार्योर्ध्वदिपुङ्कं कृत्वा संधारिकं कर्म श्रद्धा
 दित्यासपद्वकं जप्त्वा मूलमनुं त्वष्टाविशतिप्रमितं ततः वस्त्रमाणेन मंत्रेण नावत्संत्वं प्रतर्पये

त् अमिषिचेतनोमर्द्धितहृत्कशमरूपा तत्रदेवस्यागायत्रीनपित्वापेक्षिसंख्याया शेंधुतिःस
 र्यश्चादितोमर्द्धो नचभानवे अर्धेदत्वायमल्लेनदशधामेतिर्ज्ञैः आचम्यादिकृपतीनत्वा
 ततःसंकल्पमारभेत् सिद्धिकोमोस्यमंत्रस्यैयत्संख्यंजयतनः दशांशं हवनं होमादशांशं तर्प
 णं ततः दशांशं मान्जनं तस्मादशांशं विप्रभोजनं पुरश्चरणमेवंहिकारिष्ये प्रागुदयुत्वा आच
 म्यविधिना ऊर्षासमान्वाधेत्ततश्च आसुत्वा पात्रे संशोध्य हन्मंत्रेण प्रश्रय्य च तीर्थमंत्रेण चा
 वासतीर्थं सवित्तमेव लान् तन्नले गंधपुष्पाणि नित्तिये तारमुच्चरन् दर्शयेद्देवमुद्राचसामो
 म्वाधेत्तिदेभवेत् द्वारमस्त्रां बुभिः प्रोत्स्य द्वारं हजामयाचरेत् विघ्नं हारोर्धशाखायां महालक्ष्मी
 चसरस्वती ततोदक्षिणशाखायां विघ्नं क्षेत्रेशममृतः तपोः पार्श्वगतं गंगा यमुनेष्वथारिभिः
 पातारं च विपातारं शंखपद्मनिधीतया देहल्यामर्द्धेपेदसं प्रतिद्वारमिति क्रमान् ततस्तत्र देवता
 पास्तत्र द्वाराधिपान्यजेत् विसो द्वाराधिपानं दत्तं चंद्रसंतका प्रचंडो घबलश्चैव प्रबलो भद्रपव
 च सुभद्रश्चेति संप्रोक्ताः शेषा द्वाराधिपाः पुनः नैदिसतो महाकालो गणेशो हृष्यभस्तथा भूमि

राहस्ययास्कंदउमाचंदेश्वरस्वामी वक्रतुंडश्चैकदंष्ट्रोमहोदरगजाननौ लंबोदरोद्यविकटोविघ्न
 राजाह्वयोपरः पूष्पवर्णस्त्रिमैवैद्याः शाक्येयामातरः स्मृता ब्राह्मीमहेश्वरीभूयः कौमारीवैल
 वीतथा वाराहानंतरैराणीचामुंदासममीतथा अष्टमीस्थानमहालक्ष्मीः प्रोक्ताविषयस्थानातरः ३
 द्वापमोद्यवरुणाः ऊर्वेरुसुपुरा हारपूजाविधायेत्यमूलमेतद्विधिया दिव्यान्तरिक्षभोमाश्रम
 विविधाविनाशयेत् शिवानयाश्चोत्पन्नव्रजंतुसर्वपवहि पालिवातत्रयंकृत्वास्वांगसंकोचय
 सुधी वामस्पर्शानंतः प्रविशेदक्षिणोन्मिणा तीलादेषुमहाकायकल्यांतदहनोपमा भैरवा
 यनमस्तुभ्यंमनुजांदातुमहंसि इत्यनुज्ञां गृहीत्वास्यजयस्थानविशोधयेत् विरीत्समूलम
 त्रेणशरेणप्रोक्ष्यचैवहि तार्क्ष्यित्वाशरेणैववर्मणाभुक्षतांभुवं चंदनागुरुगंधाद्यैर्धूपयेत्
 तरेततः उक्तेषुचासनेषु कृत्वा निजकुशोत्तरे वेदिकायां प्रविश्यस्यप्रोक्षयेत्सलिलैः शुभैः
 आधारादिसिद्धिवास्तत्रसहस्रदेवताः मेरुसृष्टिऋषिकुंदः शशिद्याः सतलंमते देवताक
 र्म आख्याताः सस्मरेदपि सर्वकं सस्यत्वयाधुनालोकादेवित्वेविसुनाधुना त्वेवधारय

मोरेवपवित्रं ऊरुचासने इति मंत्रे न पश्चात्वे प्राद्युलोवाप्पुदद्यात्वा सल्लिकादि क्रमेणैव क्रमजका
 यो विशेषः शिवस्य वायवाविस्त्रोः सूर्यस्याग्नेयोरथ ही पस्य जलितस्यायसत्रिधानं प्रकल्पये
 त् पीवाग्नेयारिकोणेषु पूर्णं कुंभं च तथैव संस्थाप्य पूजयेत्तेषु गणेशं च सरस्वतीं उर्गां चैत्राधिपं
 चापि विधिवत्स्थाप्य कौत्समः कुंभानां स्थापनं चैव सुरश्चर्या परं मतं स्थापयेत्सहितो भागेशनाम्नया
 तिवात्मनः सवा सितो नुसं पूर्णं सव्ये कुंभे सुशोभने प्रक्षालनाय करयो पात्रं सृष्टे निवेशयेत् स
 तादि ज्वलितान् दीपान् स्थापयेत्परितः शुभान् दीपान् चामरं छत्रं तालहंतं च पादुके कृतान्
 लिपुटो भूत्वा वामदक्षिणपार्श्वयोः नत्वा गुरुगणेशानो पुरश्चखेष्टदेवता सदृशं नमस्क
 र्येण रत्नां कुर्यात्समेततः ओं सहस्रारमसं सदृशं नमस्कृतः सुगंधपुष्पमहै न सुरभीकृत्य
 हस्तकौ लिपेडुत्तरतः पुष्पमंजरीनाराचसंतका भूतशुद्धिततः ऊर्ध्वा तत्प्रकारो धुने च्युते पाद
 तान् जानुपार्श्वं तं चत्वरसं सवत्तकां लघुतर्पणं च वार्णं च भुवः स्थानं विधितयेत् जालोरा नाभि
 चंद्रादे निभं पद्मे नलं छितं शुक्रवर्णं एव वीजेन पुष्पां ध्यायेत्तथा स्थानं नाभितः कवचं ध्यायेत्

त्रिकोणं रक्तवर्णकं सुखलिकं स्ववीजेन पुक्तं वद्वेत्तमएतलं कंठाद्गम्य पर्यते कसंवायोस्तु
 मएतलं षट्कोणं विडुभिर्पुक्तं स्ववीजेन सुचिंतयेत् शुभधाद्वयं धातं वतं लं धुजलं कितं ध
 स्रवर्णं स्ववीजेन पुक्तं धायेन्नभः स्थलं एवं ध्यात्वा पुनस्तानि भूतानि प्रवलापयेत् सद्यिवीमप
 सुतावद्वैवद्विवायो समीरणं प्रविलाप्य तथा काश आकाशं प्रकृतौ ततः अथ रश्मिरूपं नामा
 पाशक्तिं परात्मनि एवं समस्तदेहादिप्रपंचं परमात्मनि प्रविलोप्य परब्रह्मरूपं स्तिष्ठोक्तिपत्त
 णं पुनरापादयेद्देहं पवित्रं परमात्मनः शश्वन्नद्यात्मिका माया मातृका प्रकृतिस्मिता अजाय
 तजगत्मातृकाशं नभसो निलः समीरणालेभ हृदि विद्विरापस्ततो मही स्वीयसेधोपि भूतेभ्य
 स्तेजोरूपं कलैव रं देवता राधने योग्यमुत्पन्नमिति चिंतयेत् तस्मिन् देहे परात्माने सर्वं सर्व
 शक्तिं समस्तदेवतारूपं सर्वमंत्रमयीं विभुं आत्मरूपेण देहे स्वे जीवभावेन तिष्ठति इत्येषा भा
 वना मुखाभनमुदिरुताहता अथ वा न्यप्रकारेण भूतमुदिरि विधीयते यस्मिन् कंदसमुद्भूतं ज्ञान
 नालं सशोभनं पेश्यं एतलं चैव परं वैराग्यकर्णिकं स्वीयद्वयमलं धायेत्प्राणवेन विकासि

ते कृत्वा तत्कर्त्तृका संस्थं प्रदीपकलिका निभं सुषुम्णा चर्मनाम्नानं परमात्मनियोजयेत् यो
 गपुक्तेन विधिना सोहं संश्रेण साधका तत्रैव सर्वतत्त्वानि विलीनानि विचिंतयेत् ततः पुरुषा
 निभं पायमनादिभं च संचितं ब्रह्म ह्यशिरस्कंच स्वर्णस्लेषकरह्वयं सुरापानहृदा युक्तं गुरु
 तस्य कटिह्वयं तत्संयोगि पदहृदमंगप्रसंगयातकम् उपपातकरो माणं रक्तशमश्रु विलोच
 ने खड्गचर्मधरे कृत्वा ऊर्ध्वोदक्षिणतः स्मरेत् ततः संशोषयेत्तेन हरकादि क्रमेण वै विधाय
 प्राणसंरोधं वायुवीजेन वायुना वद्विबीजेन तेनैव संदहेत्सकलं तनुं संजातो निर्मले देहं
 देवतोपासनक्षमे आत्मलीनानि तत्त्वानि स्थानं प्रापयेत्ततः आत्मानं हृदयं भोजमानये
 त्यरमात्मनः हंसं संश्रेण विधिं च देववर्षं विधीयते भूतशुद्धिविहीनेन कृत्वा पूजाभिचारव
 त् विषरीतफलं दद्यात्तदभक्षा पूजनं तथा भूतशुद्धिविधायैत्येततो वै स्थापयेत्तस्मिन् पाशां
 ऊशेन पुरितो शास्त्रिभादौ समुदरेत् यकारादिसकारां तान् विंदमस्तकलो हितान् तदंतः
 हरेद्वो मवीतमर्द्धं संयुतं तोहंस परात्मानौ ततो अत्रुष्य पदं वदेत् प्राणरतिवदेत् अष्टादि

प्राणास्तनः परं अमुषाजीवनतः स्थितोऽप्यपदं नतः सर्वे हि पाणिमुखा ते वाचनश्चरं
 ततः श्रोत्राणोपदे प्राणारहा गन्धमुखं चिरात् तिष्ठन्ति प्रवधश्च प्रत्यमुष्य पदं बुद्धः पाशा
 यानि प्रयोज्ये च प्राणमेव समुहरेत् ब्रह्मर्षिरस्य हृदस्सु विराट् प्राणस्तु देवता प्राणवोऽपि बुधवीजं ५
 शक्तिरुक्ता मनीषिभिः शिरो बहू न हृदयं गुह्यपादेषा पादिविन्ध्यसेत् अमुष्य ते पदस्थाने साध
 स्पपदमुच्चरेत् चित्रपैन्साधसंस्पर्शं कृत्वा मंत्रमुदाहरीः पृष्ठप्राणप्रतिष्ठायाः प्रकारः परिकी
 र्तिता ततस्तस्मात्तत्काल्या संकृष्यादृष्ट्या हि पूर्वकं यत्कृत्वा मंत्रिणा सर्वदेवभावं प्रिये हरि ऋषि
 र्ब्रह्मा समुद्दिष्टो गायत्रं हृदयं चेत सरस्वती समाख्याता देवता मातृकाभिधा हस्तः स्वरः समाख्या
 ता वीजानि शक्तयः क्रमात् अक्षी वदस्व ही वीजं नर्गतेषु गङ्गैः क्रमात् अंगुष्ठादिषु गुह्येषु
 सैन्मंत्रैरजादिभिः अस्त्रचतुर्लयेन सैत्कुर्यात्तलं नृणां हि श दिशस्तेनैव धोपादौ तिकाभि समाहि
 त हृदयादिषु विम्यसेत गमंत्रैस्तु जातिभिः हृदयाय नमाञ्जया च्छिरसेव द्विवस्त्रभा शिखायेष हि ६
 त्पुनश्च कवचाय ह्रीं मीरितं नेत्रत्रयाय वौषट्काय दस्त्याय फट्टिना क्रमात् जानयः षट् क्रमादेताः ष

७
 इंगोपुनियो जपेत् पंचांगानियनो र्यस्य तत्रनेत्रमनुः स्मरेत् श्रंगहीनस्य मंत्रस्य स्वै नैवंगानिकल्प
 येत् हस्तायेनिशाहेन हस्तस्यो देवः सविग्रहः उच्यते मनसो चैव ज्ञानं तद्विषयं परं शिरसा हो देवता
 याः कृष्णत्वभिधायकः स्वाहेति विषयः शलो देवतायां समर्पितः शिला ज्योतिः स्वरूपत्वं वषट्कारि
 तदुच्यते देवस्य आपकत्वं वै कवचनेनाभिधीयते इमा दिव्या मलं तेजो देवतायाः प्रकाशयते ते
 त्रशाहेन देवस्य प्रकाशत्वं प्रकाशयते वौषट्कारि तदेवोक्तं मस्य शाहेन वारणं अनिष्टस्य फट्कारि तदुच्यते
 हं कं ते ज उच्यते ज्ञानैव मंग मंत्रार्थं मंगया सकरोति च करप्रवेष्टास्तस्यार्थाश्च यते विदुः शौरि पं
 चान्वाहणं भैरविं हि न वदन्तः यत्पुक्कुञ्चित्व हो देवा भास्वत्क प लोकलिन शशिकला मिडुं
 लावुदाता अक्षसक कुं भे वितालि तव रकरा त्रींता पयसं स्या मष्टा कल्प मनु हस्त न न च न
 भारो नौ तान मामि ओमं हो रसनां कर्णं कमचाह्वैः स्फुरत्केसरं पञ्चान्तर्गतं पंचवर्गं यशलाणां
 दिवि वर्गं क्रमात् अशास्त्रिषु लीतं लंगो लिपुना लोणी पुरेण हतं वर्णां हं शिरसि स्थितं विषगद
 प्रधं सिद्धिं जये तत्पीयूषं धनीभूतं न वनीत निभं शुभं मूलाधारो हिरः प म स्फुरती विबुधा

कृतिः च लयावकसंकाशासूक्ष्मात्मास्वरूपिणी मन्त्राधाराक्षिरः परमेश्वरः धनिकृत्वा प्रबुद्धाया
 क्रिज्जली तथा स्पष्टाक्षिरः पद्मादमृतौ च स्वरूपिणः निर्गतात्मा तत्कावर्णात्सुषुप्तावर्त्मनात
 तु व्यापयित्वा स्थितान्तरात्सर्वानेव प्रविश्य सेतुं मुद्रां च ध्यायोनिसंज्ञां जितात्मा वर्त्मना संसाधकं
 होविदध्यात ये हि ज्ञायै ह्येषां दुष्टं मन्त्रासिद्धास्ते स्युषो निवधं प्रभावात् पुरुषतत्त्वनिषेवर्णां च यानं
 हि जहन्नामपुनः सुवर्णाचौरेण अमुना विलयं प्रयाति सस्य कसकृदप्याचरितेन वधनेन सत्तु
 मेव वरः सपवयोगी गुणसिद्धे पदमास्थितः सपव अमुना चरतीह वधनेन यः सततं स्तोचितथा
 मर्मकर्मनिष्ठः अमुना भवतीह देहभाजो सकृदप्याचरितेन वधनेन न जरापितृराजवेजयेती
 नमस्तु प्रतियः दित्तचभीतिः पतस्यैव हि वधनेन समनुजः प्रामोति शश्वत्कृतादभ्यासादहिमा
 दिसिद्धिमत्तत्त्वांसे विनिमयं निर्जिताम् योगं चाप्रथमं जपचमरुतः कालचावचनं तद्विज्ञोः परमं
 पदं च सततं यथैतन्नियत्स्वरयः माययापि हितं ब्रह्म ब्रह्म ब्रह्मात्मा तत्का मन्त्रकारेण संज्ञातमतो ब
 ह्मस्वरूपिणी ध्यात्वा वै विमसेतस्पदः खलारिहस्तवः विषकल्मषजायादिदोषानप्यपतितत्त्वा

एतत्तल्लक्ष्मणवत्तासिञ्चुतिञ्चाणेषु गंगयोः श्रेष्ठे हंतो नमो गंगायोः पत्तं ध्य प्रकेशु च पार्श्वयोः
 सष्टो नाभौ न वरे हृदये सके ककुपे संवहत र्वपाणिपादयुगे ततः जठरा ननयो मसे मारका
 एतन्मया क्रमात् केवलं मारका मस्य शक्तिभक्तः प्रविश्यसेत् नरोत्पामिः कलाभिस्तान्ति मसे मा
 त्काक्षरा न ताराया वर्णसे प्रकृत्यस्तृष्णास्तानि मारकाः तारस्य पंच भेदेभ्यः पंचाशद्वर्णाः कलाः
 मृष्टिः मृष्टिः स्मृतिर्मथा कंतिलस्मी धृतिस्थिरा स्थितिः सिद्धिर्मामोक्ता कचवर्गकलाः क्रमात् अका
 रा द्व्यष्टोत्पञ्चास्तमचा तीकरप्रभाः पताः करधृतास्तस्य कपंकजा भय ऊजिकाः जराचया लिनी
 शांतिरैश्वरी शक्तिकामके वरदाद्यादिनी प्रीतिदीर्घा सुष्टु नवर्गजाः उकारादिसुतो मत्रास्तमाल
 दलसन्निभाः अनीतिदरचक्रेष्टवाहवः परिकीर्तिताः नीलपारौ द्वीभयानि शान्तं द्वीक्षत कोपनी क्रि
 या उकारादिसुतो मत्रास्तमाला रुष्टेण मार्गादुत्पन्नाः शरचंद्राणि भानता उद्दहयो भ
 ये नूनं मूलं कपालं वाङ्मयं ईश्वरेणोदिता विलोपीतये नारुणा सिता अनंता च षड्वर्गस्था जपा
 ऊसुमसन्निभा अभयं दक्षिणा त्वद्दं दधाना वाङ्मयं निर्वर्ति श्रमप्रतिशब्दविद्या शांतिस्तथा परं

इधिका टीपका चैवरेचिका मोचिका परा सस्मा सस्माः मृतास्तानामृताचाप्यायनी तथा अपनी
 व्योमरूपासादनं तास्वरशक्तयः सदाशिवेन संजातानादातेताः स्मितलितः अहस्रकपुस्तकगुणा
 कपालघाकरो बुजाः नसेमपोनपेदादौषोत्तशस्वरजाकलाः एकपंचाशदाख्याताः कलासर्वसमृद्धि
 दाः हस्तेः पद्मे रथांगे गुणमयहरणं पुस्तकवर्णमाला दंके शुभं कलंदरममृतलसहं मऊं भवहंती भु
 क्ताविपुत्रयोदस्फुरिकनवजपावैधुरैः पैचवक्रैस्म सैवैलोजभासकलरशिनभोभारती तो नमा।
 मि केवलं मातृकां गम्य विलुभते भवेद्यदि स्माराया मातृकां गम्येत्केशवदिसशक्तिकां सधातु।
 प्राणशक्तात्मपुक्तायादिषु विस्रवः केशव नारायणमाधवगोविंद विस्रवः मधुसूदनसेतोत्पः स्था
 विविक्रमवामनौ श्रीधरश्च हृषीकेशः पद्मनाभस्ततः परं तामोदरोवासुदेवः सेकषणरतीरिनाः
 प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च स्वराणां मूर्तयस्त्विमा पश्चाच्चक्रो गदीशाङ्गीखही शांवी हली तथा मुशली।
 पूलसेतश्च पापीसादेऊशी पुनः मुकुंदो नंदनो नंदो नरो नरकजिह्वरिः कृष्णः सत्यः सात्वतस्या
 क्कारिः शूरो जनादनः भूपरो विष्णु मूर्तिश्च वैकुण्ठः पुरुषोत्तमः वली बलान्नो बालो हृषिकेश

११ श

वृषस्तथा हंसो वराचिमलो नसिंहो मूर्त्तयो हलं केशवाचारमेणामाश्रकशो वलसत्कराः कीर्ति
कांतिस्रष्टिपुष्टधतिः शान्तिः क्रियादया मेधासहर्षाश्रहाचलजाः लक्ष्मीः सरस्वती प्रीतिरिति रि
माप्रोक्ताक्रमेण स्वरं क्रयः जयादुर्गाप्रभासया चंद्रावर्णा विलासिनो विरजाविजयाविष्ठाविन
दासनदास्मृतिः ऋद्धिः समृद्धिः शुद्धिर्भुक्तिबुद्धिर्मतिः क्षमा रसो माझे दिनी क्लिप्ता वसदा वसुधात
या परापरायणा सत्त्वा संध्या प्रज्ञा प्रभानिशा श्रमो वाचियुता चेति कीर्त्या याः सर्वकामदाः एतः प्रि
यतमां केषु निषणा सस्मिता ननाः वियुता मसमानां गणः पंकजा भयवाहवः हस्तैर्विभ्रत्सरमि
जगदाशो वचं क्राणिविघां पद्मादशौकनककलशं मेघविद्युद्विलासं वासो तंगत्तन सविरत्नाक
ल्पमाश्लेषलोभा देवकी भूतंच पुरवतनः पुंदरीकाक्षम्या केवला मातृकां शेषशिवभक्तो भवे
द्यदि हन्ती वीजशब्दं काञ्चसेन श्रीकण्वायात्र मोतकात् सधानु प्राणशक्त्या युक्ता पादियुते क्रमा
त् श्रीकण्वा यो नंतसूक्ष्मै च त्रिमूर्तिरमरेश्वरः अर्धशीरो भारभूतिश्च तिथीशः स्थाणुकोदरः मिंजी
शोभोतिकः सद्योजाश्चावयहेश्वरः अक्रूरश्च महासेनः षोडशस्तरमूर्त्तयः पश्चात्क्षीपी चंद्रेश

पंचांतकशिवोत्तमः अथैकरुद्रकर्मैकनेत्राहचतुराननः अनेशः सर्वसोमेशास्तथा लोकां लिलासा
 को अहंनारीश्वर्योमाकांतप्रापारिदंदिनौविस्तरदिमीनमेवभोहितप्रशिखीतथा ह्यगलांरुद्विरदे
 शौमहाकालाख्यवालिनौ भुजंगेशपिनाकीशखट्वाकास्ततः श्वेतोभृग्वीशानकुलीतदन्त
 रंलोलाक्षीचर्तुलाक्षीचक्षुर्वोषासमीरिता सुदीर्घसुखिगोमुखोदीर्घनिद्रातथैवच कुंरोदरैर्धके
 शौचतथाविकृतमुखोपि ज्वालामुखीततोतेपापश्चादल्कामुखीतथा सुश्रीमुखीततोविशामुख्यताः
 स्वरशक्तयः महाकालीसरस्वत्यौसर्वशक्तिसमन्विते तौरीत्रैलोक्यविद्यासामंत्रशक्तिस्ततः परं आ
 त्मशक्तिर्भूतमानानथालंबोदरीमता हाविणीनागरीभृषाखेचरीचापिमंजरी कालरात्रिश्चक्रत्रिधा
 कपर्दिन्यपिवज्रया जयाचसमुखेष्ण्या देवनीमाधवीतथा वारुणीवायवीप्रोक्तापश्चादलोविदा
 रिणी ततश्चसहजालत्मीव्यापिनीमापयान्तिता पतारुद्रांकपीवृष्णाः सिंहारुणविग्रहाः रक्तोत्प
 लकपालाभ्यामलंकृतकरांबुजाः वंपककांचननिभंरुचिरालसालांषांशुकुशौचवरदंनिजबाहुदं
 दैः विभ्राणमिंदशकलाभरणान्निनेत्रंरुद्रविकेशमनिशंचपराश्रयामः केवलमातृकायस्यपुन

निमं न्यसेत्सुधोः स्फुर्यं सर्वमंत्राणां तद्दोषाणि निवर्हणं प्रपंचपागवक्ष्यामि संवित्त्वं नंदसिद्धिं प्र
 णवः शक्तिरजया परमात्मा हि रांतिकः पंचमंत्रात्मको मंत्रः सर्वमंत्रफलप्रदः तारशालादिका ज्ञस्य
 अजयात्महि रांतिकान् आत्माग्रे विधिवद्गुणं न होमीति धिया बुधः पंचमंत्रमया पर्या प्रपंचं तन्म
 यं विदुः देहोपि दशस्मासि अस्मत्पुणं ननु क्रमात् तत्र तस्या न पुता न्मं ग्रीजद्रयात्परतेजसि एवं वर्ण
 मयं होमं कृत्वा दिव्यतनुर्नरः प्रजपेत्सकलान्मंत्रान् ततः सिद्धिमवाप्नुयात् एवं वर्णं विभेदभिन्नम
 दृढं मांसास्थिमज्जाहृतं देहं तं सारमत्तरे सुविमले सर्वत्र वर्तिष्यथा इत्थं ब्रह्मनाशने विमलधीव
 द्भस्वरूपोऽस्य पंभूता सर्वमन्त्रान् पठेत् अपि यजेद्वा येन पाराययेत् तारादिपंचमनुभिः परिचीपमा
 नं मानैरगम्यमानैः जगदेकमूलं संवित्सुमत्तममनश्चरमद्युतं तं जः परं जभनसां हसुखां वु
 राशि वशक कर्षणकां चेतु निष्कृतं नो न्यसेत् उद्यत्कोटिदिवाकरप्रतिभरो लुंगोरूपी नस्तनी वहा
 हेंदुकिरीटहाररसनीमंजोरशोभिता विभाणाकरपंकजैर्नृपवदोपाशां उरौ पुस्तकं दिशपादौ जग
 दोष्परीचिनयनापघेनिषणासुखं न्यसेद्धीवीजसंयुक्तं श्रीकामोमादको जनौ विद्युद्दामासमप्रभा

२१

हिमगिरिप्रत्ये श्रुतमिभंभुजैः शृंगारंरसमुद्धितास्तनवैरासिचमानामिमां विभाणोकरपंकजैः
 नैपवदीपप्रदयंपुस्तकं भास्वरत्नसमन्तलोकचनतोधायेतगत्त्वामिनी न्यसेत्सरांघोवपुषिना
 गमोहनकीलया वालार्ककोटिरुचिरांस्तुरिकात्तमालांकोदंरमिलजनिनस्मरपंचवाणान् वि
 षोचहस्तकमलैर्देयतीतिनेत्रांध्यायेत्समस्तजननीनवरत्नचूडं वरुणदित्रकामश्चेदेकदैवभवेत्त
 रः श्रीशक्तिकामवीजाघोदवीवर्णतनुभजेत ध्यायेद्यमलवलयेत्तशरासपाशस्यप्रदयकपाश
 रात्रवपुस्तकंच आविभ्रतीनिजकरैररुणोक्तां सम्मोहिनींतिनयनोरुणेंद्रचूडामस्यमंजी
 यथात्पायेहेदेविष्णुसमातरं जपेत्संज्ञायज्ञेदेवायज्ञेदग्निमुदारधीः देवोभत्वायज्ञेदेवान्नादेवोदे
 वमर्चयेत् एवमाहं श्रुतिः सा सादतौवर्णस्यसेदुधः ततोविशेषकलोकावासीत्यासां समाचरे
 त यथाहिवैस्सवेतैत्रतत्तयासंविउर्बधाः इतिस्मृत्यधिकृतोभवतिध्रुवंसकलवैलवमंत्रजपादि
 शु एवंप्रत्येयमनंतसुताचरेयमिहजसुमसौमनुमिच्छति श्रुयवासाधवः कुर्यात्प्रणवेनाः सुसं
 यमं स्त्रीभिः श्रुद्वैश्वकर्तव्यं लोकिकेनासुसंयमं नवौदिकजपेच्छुद्धः स्त्रियश्चैककदाचन श्रेष्ठ

त्रयान्मिकः प्रोक्तः सरकंभकरेचकैः वासादाशरणं कपोरुदरे प्रकोदिसः संशर्णाकंभवहायोर्द्वारणं
कंभकोमतः वह्निर्यदेचनंवायोरुदरादेचकोमतः इड्याकर्षयेहापुवाद्यषोडशमात्रया धारयेत्
रितंमंघ्रीचतषष्ठात्मात्रया सत्वनामध्यागं सम्पकृदात्रिशन्मात्रपाशानैः नामापिंगलयाचैने
रेचयेद्गुरुसत्तमः येनैवमंघ्रजेनेनशरयेहारयेत्ततः रेचयेच्चततोत्येनशानैरेवपुनः पुनः पुनः पुनः
कंपिवेहायुंयुंकेपुंकेतुपारयेत् युंकेपुंकेत्यजेदेनमेवेतिहिमवामुपात्त यथासिंहोगजोव्याघ्रोभ
वेहायः शनैः शनैः तथैवचलतोवायुरन्यथाहंतिसाधकं प्राणायामेनपुनःनसर्वपापक्षयोभवे
त् अयुक्ताभ्यासयोगेनसर्वरोगसमुद्भवः हिक्रास्वासश्चकामश्चशिरः कर्णादिवेदना भवन्तिवि
विधारोगाः प्राणायामव्यतिक्रमात् अथाशास्त्रोक्तमार्गाणप्राणायामात्समुद्भवेत् त्रिषद्वहादश
वारंवायुरुः परतो जपात् शुचिः प्राणायामान्प्राणवसहितास्त्रैश्वरीप्रभातंचसायंचप्रतिदि
वसमेवेतिननुते हिजोपस्तेभुणप्रहरणकृतोसोभिहृलिते पुनंत्येतेमासादिहृद्वीरतजलोचद
हनाः पुनंत्यमीषद्विरपीहमासैर्जन्मातरोपार्जितपायसंवात् संवत्सराद्व्यपदतदकंप्रकाशय।

नेयउच्चतारं प्राणायामान्विधायेत्ययोगपीठं स्वकेतनौ न्यसेत्तु धारणा किंच प्रकृतिकं सर्वतया शे
 षधारणपपः सिंधुसेतहीये मनोहरं माणये मंदयं दिवं कल्पवृक्षांश्च वैदिकं रत्नसिंहासनं न्यसेदे
 तद्वदपपंचके गेसोरुपुग्मयोश्चैव प्रारहितेन साधकः धर्मज्ञानं च वेरातमैस्वर्यं न्यस्य चक्रमा
 न सत्त्वगुणैर्नाभिपाशैश्च धर्मादीन् विन्यसेत् रक्तपामहरिद्वैदनीलवर्णविराजितान् हृष
 कैपरिभूतेभिरूपान् धर्मादिकान्यसेत् धर्माद्यधर्मादिचपादगात्रचतुष्टयं हृद्यशेषमज्जा
 सयदुवद्गीश्रणवाशपुक्ताश्चाद्यनरैः सत्वरजस्तमोसि आत्मादित्रयमादिवीजसहितं व्यामा
 त्रिमायाभवेत्तानात्मानमणाएहिलपरितो मध्ये च शाक्तीर्नव न्यस्त्यापीठमनुचतत्रविधिवन्नक्त
 णिकामध्यागा तत्तत्कल्पविधानवोपिततनुं संचिंतयेद्दामतत् तत्तत्सूयास्यमंत्रस्य सासान्ध्या
 दिकंश्चरन् मंत्रशास्त्रतथाचाक्रं प्राप्सं त्रेणधीमता यस्य मंत्रत्रये सासाकर्तव्यमिहिकृतान
 पतर्पणहोमांचासिहिमंत्राः कृताग्रपि अमन्यासदिभिर्हीनानदास्येति फलायमी त्यासां न्यस
 स्ताग्रसतः स्वदेहैत्रैलोक्यमेतद्वशमेति पुसः पापानि सद्यः प्रशमं प्रपाति त्रस्येति रत्नोसिसपत्र

गानिनि अरावृष्टादिविनासः करोगम्यसनं पुनः ततो मंत्राक्षरमासः पदमासः ततः परं तत्र
 कल्पविशेषोक्तामासानमासमाचरेत् ततो मंत्रपुटैर्वाणैर्मातृकायाः सविंदुकैः विसृजेत् मंत्र
 विसृज्य कस्यास्तु तद्वत् नववर्त्मना अष्टाष्टांगकरमासस्ततो महाः प्रदर्शयेत् ध्यानेन कुर्यात् ततो वि
 द्यास्वस्वकल्योक्तवर्त्मना ध्यानामासेष्टदेवस्य वेदनं मनसा मतं तदपि द्विविधं प्रोक्तं सगुणं नि
 गुणं तथा यज्जीवन्नम्रणैरेकं सोहं स्पामिति वेदने तदेवं निर्गुणं ध्यानमिति वेदविदो विदुः श्रु
 त्मने हृदयां भोजं कर्णिकां केसरान्वितं प्रफुल्लं सोमसूर्याग्निमंडलेन विराजितं स्त्रीषेष्टदेवतां
 तत्र ध्यायेत् रागमवोपितं एवं तद्देदनं तद्विदुः सगुणं ध्यानमुच्यते ध्यात्वा त्रां तर्प्य जेत्पीवेत्यासमा
 र्गणं मंत्रविन तस्मिन् पीवे स्थितामिष्टदेवतामुक्तविग्रहं ध्यात्वा यजेच्चंदनाद्यैर्मानसैर्भोजनं
 तर्कैः भोजनावसरे चांतर्वैश्वदेवं समाचरेत् मूलाधारगते कुंडे देवताग्निसमुच्चले धर्मा
 धर्माधिते ध्यात्वा मूलमंत्रपुरःसरं अमुं जहोमि स्वाहेति प्रत्येकं नुहुयात्सुधी अहंता सत्य
 पैशुमका मक्रोधादिकं हविः मनपवश्रवः प्रोक्तः सप्तश्रासुकुंडलीरिता अथ यथापित

येवोक्तं मां तरं हव नं बुधैः अंतर्नि रंतर निरंधन मेधमाने मां हां धकार परिपंथिने संविदग्नौ।
कस्मिंश्चैद्भुतमरीचिविकाशभूमौ विस्त्रुहोमिव सधादिपुवावसाने आत्मा मूलत्रिकोणोत्पे
कोटि सूर्यापुतं प्रभे ऊंडलाकृतिचिदपेद्भुतद्रव्यं समं चिकं इदं तापात्रसेरणं महत्ता परमाह
ते पराहंतामपेव दौ न होमि शिविरूपतः धर्मा धर्म समुत्ती प्रआत्मा ग्यो मनसा सुवा सुषु
स्वावर्त्मना नित्यं मल्लहरी न होम्यहं न हंते तन्मयो भूत्वा जपेदिकानुसारतः तैजसं सर्वसंप
तै देवतायै निवेदयेत् पुष्टानि गुह्यं गोप्रीत्वं ग्रहाणां स्मात्कृतं जपे सिद्धिर्भवति मे मातारलं
गतिः इत्येव मां तरं पागं कृत्वा देहं प्ररुजयेत् चंदनायैः सप्यभूतैर्विधानं कथ्यते पुना आत्मा
प्रतस्मत्तकोणेषु स च त्रिकोणकं सामान्यत्वं जले नैव कृतं गतिं प्ररुजयेत् आग्नेयादिषु
कोणेषु हृदा योगचतुष्टयं नेत्रमधोदिक्षु वासं तस्मिन्मूले नालालितं त्रिपादिकं प्रतिष्ठाप्य
जपे ननु नामना इंसोममंडलायेति तथा दशकलात्मने नमोस्तु लालितं शाखं संस्थाप्य सा
धयेत्सुधोः अंशकं मंडयेति अमुना हि षट्कलात्मने नमः सुधामयैस्तोयेर्मूलं तं मान्दकोप।

वन विलोमोऽरयेनस्मिन् जयेन्मे ननु ॥ मु शोमोममं इलायेति अष्टपुष्पकलात्मने नमोऽर्क
 मंडलातीर्थमोवासां कुशमृदुपातीर्थमंत्रेण विधिवन्मंत्रस्तत्रैव कथ्यते गंगेचयमुने चैव गोदा
 वरिसरस्वति नर्मदे सिंधुकावेरि जले स्मिन् विधिं कुरु गालिनी शिवपा मुद्रां प्रदर्शयेन्मुद्रया
 अस्तीकरणं कृत्वा चिंतयेद्दिष्टदेवतां अंगमासेन सकली कृत्वा स्त्रेण दिशो दश कीलयेत्त्रे
 त्रमंत्रेण निरीक्ष्य शालमुद्रया मत्स्यमुद्रया तजलं प्रोक्षणीया त्रैकृत्वात्मानं चिंतयितुं वष्ट
 यतपोदी मुद्रयोनि संज्ञया गंधधूपादिभिस्तत्रैव जयेद्दिष्टदेवताम् अष्टकृत्वो जयेन्मूल
 माष्टाश्रात्म तत्वात्मने नमो विद्या तत्वात्मने नमः शिव तत्वात्मने नमः इत्येतमंत्रैस्तु त्रिभिः
 प्रोक्ष्य पुष्पादिकं चापि मंत्रं विधिवत्सुधी ततः संहजयेद्देहं गंधाद्यैर्मूलमुच्चरन् ये च कृ
 त्तः पुनः कुर्यात्पुष्पांजलि मनसुधीः उत्तमो गेहलाधारपादसर्वांगकैः क्रमात् ततो धूपा
 दिकं दत्त्वा वैश्वदेवं समाचरेत् स्वाधिष्ठानगते कुंभे त्रिकोणेऽग्निं समुज्ज्वले मूलमंत्रं
 समुच्चार्य तत्राहंतादिकं कुरुते हवनानंतरं विहान्मूलमंत्रं यथाक्षणं जप्त्वा समर्पणं

ले

ऊर्ष्यादेवतादत्तिलोकरे ततोनुह्यो गहीत्वास्यावाद्यपीवेप्रश्नयेत् आहौलित्वेयंत्रगजंतनत्क
ल्लोक्तविग्रहं कामक्रोधादिभिः शेषं मनोमलनियंत्रणात् यंत्रमित्यादरेतस्मिन्नेवः प्रीणति
जितः ततत्कल्लोक्तद्रव्येणविलिप्यमुत्रमं सौवर्णं राजतेताम्यपीवेभर्जेपदेभुवि विनायेत्रेण
चेत्सजादेवतानप्रसीदति पीवस्यासविधानेनपीवसंप्रत्यर्चयेत् पापघातमनीयेचमधुप
कांश्चमप्यथ पात्राणाधारपुक्तानिस्वर्णं हिरचितानि च स्थापयेत्पुरतस्तानिश्नयेच्छास्त्रं
त्मना पापेषामाकहं ब्रविस्वक्रांताजलौ स्मृतं अर्चं पुष्पास्ततयवऊशाग्रनिलसंघैः गं
पहर्वाजलैः प्रोक्तं ततश्चाचमनीयकं जातीफलचकं कोलं लं वेगं सजलं त्विहं आर्ज्येदधिम
धुमिश्रं मधुपक्वं समीरितः एकस्मिन्नथवापात्रे पाद्यादीनिप्रकल्पयेत् सर्वोपचारवस्तुना
सभावेभावयेद्विद्या एवमासाद्यपात्राणि तत्रपीवेनिधाय च मलेनमूर्तिसंस्तुत्वात्वादेवय
थादितं आवाद्यश्नयेत्स्यापरिवारगतैः सह शालग्रामेस्थावरेचमावाहनविसर्जनं शाल
ग्रामशिलाहोहिदेवः सन्निहितो भवे हस्त्यान्निर्गतं तेजो दीपादीपाग्रं यथा सप्तस्त्रावर्त्मना

देवं नासिकारं धनिर्गीतं करस्थामातृकां भोजेनित्यानेदगुणोदये मूलमंत्रं समुच्चार्य संगं
 संवोध्यैव तं पश्येत्तीति महत्सु पाठकाभ्यां हयानिधे आसनं कल्पयामीदमास्यतां पद्ममुद्र
 पा पश्चात्ते संनिधीकृत्य सत्रिधापनमुद्रया अवगुह्यामतीकृत्या सन्निरोध्या वरोधिस्थासम्पु
 ल्वीकृत्यमुद्रया सम्पुल्वीकरणायश्चापसकरीकृत्यसाधकः संकलीकरणायश्चादवगुह्यन
 मुद्रया अवगुह्यामतीकृत्यामतीकरणमुद्रया मुद्रया परमीकरणपरमीकृत्यसाधकः अथोप
 चारा न ऊर्ध्वं निमंत्रतः स्वागतः दिकान् स्वागते ऊशलप्रश्नकृता पुष्पांजलिततः मूलान्ते सायु
 धादि सर्वात्मगतस्य देहे ते चैवैष्टदेवस्य नामनादगुदीरयेत् ततः पाद्यपदे वृषात्पथे तं कल्पया
 मि च उक्ता तदेते हृदये पाद्यमंत्रो यमीरितः पाद्यां पादोर्ध्वे दद्यादेतेन सनुना ततः उपचारमि
 मंतुभ्यां दद्यामि परमेश्वरः मूलान्ते सायुधायादिशक्तिं मननामुना दद्यापुष्पांजलितं सैपायां
 तेन शिरस्यर्ध्वं विनिर्दिशेत् ततः पुष्पांजलिं दद्यात्पूर्वोक्तमनुना सधीः अर्धशहं परित्यज्य विहाना
 च मनं वदेत् साहाय्याने स्वधां दद्यादेतेनाचमनं मुखे पुनः पुष्पांजलिं दद्यात्तत्रैवाचमनं ततः

२४

मधुपर्कप्रपूजिततदद्याद्दनेवुधः पुष्पांजलिं विधायाद्यद्या हाचमनं वुधः तेनैवमनुजातत्रदया
पुष्पांजलिं ततः पादुके परिधायाद्यभगवन्नरत्ननिर्मितं स्नानमंडपमापाहिस्नानायत्नीशदेगते प्रा
द्यपित्वा प्रविष्टो तस्नानवस्त्रं सशोभनं अर्घ्या गोहर्तनं कुर्यान्महाराजोपचारयत् स्नारदया ज्यमधु
भिः त्वरे नो सोदके न च गोपाद्भिः कारयेत्स्नानं दद्यात् हाचमनीपकं कृष्णं मार्जनं वस्त्रं दत्वा स्रग्भक्त
के यत्तस्त्रयंततो दत्वा दद्यात् हाचमनं पुनः पादुके परिधायाद्यभगवन्नरत्ननिर्मितं आगच्छ निर्मि
तं याम्यामलं काराय मंडपं प्रार्थयित्वा तथा तिष्ठ देवता मंडपं नयेत् संस्थाप्य मंडले रमोदिवामा
ला नुलेयनैः अग्नौ राभरत्नैर्हि वैनानां नारत्नं समन्वितैः अलं कृत्य ततस्तत्र चामरादशं पूर्वकं पादुका
पुष्पमालासुपंच वा यपुरः सरं पागमंडपमापाहि परिवारगतौ सह प्रार्थयित्वा तथा वेष्टं योगपी
वं नयेत्सुधीः ततोपवेश्य गंधाद्यैरुपचारैः समर्चयेत् पटुरभिमुत्ता देवदेवाभिमुखतो दश प्राञ्चा
दिहरितोत्तेयाश्ना होमादिकर्मणि ग्रासक्रमेण मनुजापुत्रितैर्मातृकाक्षरैः मूलमंत्रं समुच्चार्य
संवोध्य स्नेह देवताम् नमस्ते देवदेवा सर्वतमिकरं परं अथानिवेष्टे तं मुहुं प्रकृतिस्थं शीतलं अ

मृत्तानंदसंश्लोकरहाणजलमृतमं चंदनंमलयेत्यत्रमाधानं सुशीतलं कर्पूरागुरुकस्तूरीहिमोनुलो
 हितं शुभं परमानंदसौरभपरिशुद्धिगोचरं गृहाणपरमंगोपं कृपयापरमेश्वरः अथात्यर्पितश्रुतेच
 हितं शुभं नवशुभं गुणवदनसेभतेनानागंधमनोहरं आनंदसौरभं पुष्पं गृहाणपरमेश्वरः सारांगा
 रेहृतविलुप्तैर्लज्जैः संविकीर्णैः कर्पूराद्यैश्चनपरिमलैर्धूपमायायमेत्री दयात्री चैरसुरमयनया
 चापरेणाद्यहोस्मात्तुहंगंधाहतऊर्ध्वमकैरक्षितं वादयानः वनस्यतिरसोदिव्यो गंधाद्यो गंधोत्तमः
 आच्रेपः सर्वभूतानां धूपोयं प्रतिगृह्यतां शुभं धूपं प्रकुर्वीत तस्मात्प्रकाशविनिर्मितं पात्रे हि विपदेभ्य
 ग्न्यालेपघ्राकृतौ शुभे सारांगारविनिर्मितं गुलागुरुवृक्षजैः निर्गम्या इत्युक्तैर्हूपैर्गंधैश्चैव
 योदितैः अनन्यार्पितधूपोयं शस्यते च न कर्मणि वर्ष्म कर्पूरगभिणा सार्पिषा तिलजैर्नवा
 आरोप्य द्रष्टव्यं दीपानुद्धैः सौरभशालिनः सुप्रकाशो महादीपः सर्वत्रतिमरापहः सवाद्याभ्यं
 तरं ज्योतिर्दीपोयं प्रतिगृह्यताम् दीपोऽपि धूपवत्यात्रेपघ्राकारविनिर्मितं प्रतिपात्रे प्रदीपच
 सुवर्णीगव्यवृत्ताक्षया अन्यानि वेदितः पूजाकालपवप्रशस्यते अभ्यर्च्यैव च तस्यां गृहीत्वादि

१३ जयेत प्राणा हृदयादीनि १३ जयेत नेत्रमग्रोरित्तुचासंमन्त्रमंत्रनमोतकैः तषारस्फुरिकणामनी
 लक्ष्म्यारुणाक्षिषः वरदाभयधारिणः प्रधानतनवः स्त्रियः ध्यातव्या विदुषानेन क्रमेणैवांगुदेव
 ताः शालयित्वा ततः पाणिमाहाय समनो वरं अभीष्टसिद्धिं मे देशरणागतवत्सले भक्त्या समर्पयेत्
 भयमाद्यमावरणाय च रसुष्पाय तितसुष्पदेवतासूत्रि साधकः प्रत्याहृत्य बुधः ऊर्णदित्तमावरणार्ण
 णं पश्चादभ्यर्चयेत्तीयासुः कल्पोक्ता हतयक्रमात् ततो यत्ने लोकपालान्मूलपारिषदां नितान् पत्रा
 धीश्वरवर्णास्तु परिवारंगमं पुतान् इंदो वदिर्यमोरलो वरुणः पवनो विपुः ईशानः पन्नगाधीश
 अथ ऊर्ह्वपितामहः देवावनेस्तपामेषामहिषः प्रेतसंज्ञकः मकरारवो मृगः पश्चात्तरगो हृषभस्त
 धा कूर्मो हंसः क्रमादेशं वाहनानि विदुर्बुधः कमककपिशाकस्माश्यामलश्वेतधूम्रा मवसितस्य
 विरक्तावर्णतो वासवाद्याः करकमलविराजत्सा पुथा दिव्यदेहा विवथमणिगणस्तक्रमस्तु २३
 षण्णाद्या हंभोलिशमभिधदं हं कपाण पाशचक्रं ऊशाद्वयरात्रिशिखारिपमा अर्धवद्विनिज
 सलाहितमौलिपुक्तास्त्रसायुधाभयसमुद्यतपाणिपमातनः पुष्पांजलिदत्त्वापमेचाचमनी

यकं नैवेद्यस्य प्रक्षान्तार्थं प्रार्थयेत्सिद्धये च ते सौवर्णे राजते ताम्रं कौस्ये रत्नादिनिर्मितं पात्रे निधाय नै
 वेद्यं मण्डसोसं सपाचितं शालग्रामं यथाकादियेयचोष्णादिषट्सं अग्न्यानिवेदिने मुहुर्मण्डपाद्यै च वा
 अवत विमानपाणिना दीप्तं नानारससमन्वितान् स्वाहृदकंच विमलं पायसं च नशर्करं कदली
 यनसाम्रादिदधिद्वयं प्रयानकं संस्थाप्य पुरुतः प्रोक्ष्य तारेण समतोऽयसेत् दर्शयित्वा च क्रमुद्गमष्ट
 पाजमविद्यया अभिमंश्या मतीकृत्य येन संज्ञया संगायदियदं चोक्ता नैवेद्यपदमुच्चरेत् तर्प्यते क
 ल्याणामीति बुलुकोदकमर्पयेत् अथामृतोपस्तरणमसीत्याचमयेत्ततः ग्राममुद्गवामहोस्मा
 विकचोत्पलसत्रिभो गृह्णीयेदक्षिणेन शालादीनां प्रदर्शयेत् मूलमंत्रं समञ्चार्यसेवाधनप्रः स
 रं सत्यांत्रं सहविः सौख्यं विविधानेकभक्षणं निवेदयामि भगवते सानुगायन्नुषाणतत् इति पुष्पोज
 लिङ्गुपीदक्षेण कीलयेद्दिश ब्रह्मेशाद्यै सरसमिभिः स्तूपविष्टैः समेतो देव्याणि जहल यकरणासा
 दरेवीजसान्यः नर्मक्रीडाप्रसनपरोहासयनपंक्तिभोक्तृ च भुंक्ते पात्रे कनकसुरितैष दुष्पानिष्ट देवः
 ध्यात्वेवं विधिवद्दिहा तैश्च देवं समाचरेत् दीर्घविस्मरतो हस्तं चतुरंगुलमुद्धिते दक्षिणे स्थण्डिले

स्थित्वा तत्राधाय द्रुताशनं संस्कृत्य तं यथायायं साधको देवतापिपां तत्र संस्मरन् गंधाद्यैर्देवतामुक्तुं वि
 श्रुतं तारव्याहृतिभिर्हृत्वा मूलमंत्रेण मंत्रवित् सर्पिषा वा तिलैर्वापि भक्तैर्वाप्यसेनवा मृदुयात्साधक
 श्रेष्ठः पंचविंशतिसंख्याया पञ्चाङ्गाद्वृत्तिभिर्हृत्वा गंधाद्यैः पुनरर्चयेत् देवतां योजयेत्पीठमूर्तौ वा द्विवि
 सृजयेत् अवशिष्टेन हविषा गंधपुष्पास्तिताधिकं देवतायाः पार्षदेभ्यो वलिं दद्यात्तद्विचक्षणः येनैता
 रौद्रकर्मणि रौद्रस्थाननिवासिनः योगिनोऽप्यगुरुपाश्र्वागणानामपि पाश्र्वये विप्रभूतास्तथा चान्येदे
 ग्विदित्तममाश्रिताः सर्वे ते प्रीतमनसः प्रतिगृह्णन्ति मे वलिं इत्येदिह दत्त्वा च पुनर्भूतवलिं हरेत्
 भूतानि यानीह वसन्ति भूतवले वलिं गृहीत्वा विधिवत्प्रयुक्तं संतोषमासाद्य व्रतंतु सर्वं क्षमंतु तान्यत्र न
 मास्तु तेभ्यः इत्येदिह विकरेत भैरवेनासिकामता तर्जनी मध्यमा नामा योगिन्यां तर्जनी मता क्षेत्र
 पाले गणेशो तमध्यमाना त्र्यम्बक्या ततोऽङ्गुलार्दिसंहीतानिष्टका हित्तिनिर्मितान् पारावतभूमा
 कारानुसूतो मातृदर्शयेत् आशेषपाणिना ध्यायन् हृत्तीराजयेत्प्रभां आत्रिकमिति श्रोतुं चेदा वा द
 नं पूर्वकं यानीय मम त्रीकृत्य मृदुयायेन संज्ञया बुलको दशममृतापिधानमसहृषं अनेन देव

ताहस्तेदत्ताचायविचिंत्यच गतसारंतनैवेद्यंतनश्चैतस्मदरेत् उद्धिष्टं न दूजेदत्ता किंचित्स्थानं वि
 शोधयेत् विषकत्रनः स्मृतो विलोस्तेजश्चो विवस्वतः चंदेश्वरी तथा शक्रेश्वरी शंकरस्य च लंबोद
 रोगणपतिरमी उद्धिष्टभोजनः गंधुषादि ततो दत्त्वा ताम्बूलादि निवेदयेत् चंदत्तादि प्रदीपाद्यैरुपचारैः
 पुनर्यजेत् प्रसन्नार्क्ष्यमाख्याता सर्वदेवप्रसाधिनी ततः शास्त्राजपेक्षत्वात् तजपे सर्वसंपदं देवतादक्षि
 णो हस्ते पूर्ववच्चार्चयेत्सुधीः सङ्कत्रचामरैराजामुपचारैः प्रतोषयेत् शिष्टगंधं शालतोये विलोमप्राणै
 र्कृत्वा दक्षिणमूलमंत्रं समाह्वया संजयेत्सर्वतीर्थोद्भूतं ध्यात्वा प्रोक्षयेत्तात्मना गानदेवांश्च नावशिष्टं य
 त्सलिलं शालमध्यगं अंगैर्लग्नं मनुष्याणां वस्त्रहत्याद्यपोहति पुष्पादिशिष्टं परिचारिकेभ्यो दत्त्वा यदे
 वै विधिवत्प्रणम्य स्तोत्रणचानेन समस्तदेवयोगेन सर्वस्तुतिमारभेत् किंचिद्वत्सकलजननिही
 यते न स्मृता यो काका कीर्तिः कुलकमलिनित्यायते न स्मृता यो किं किं सौख्यं सखरनते प्राप्य नास्ति
 तायां कंकयो गंत्यपि न चि नृतं चित्तमालां विना यो गस्मृता भवं भवधंसि ह्यनिता सिष्णुभं करि त्वमेवा
 सि जगत्प्रायुणातीतशरीरिणी स्मृतान्त्वा क्लिप्तं देवि हृदा सिकमलाकरे परमानंदबोधाद्विरूपे ते ज।

स्वरूपिणी तदज्ञानाजगद्गतित्वदत्तानादिनिवर्तने चिह्नि श्रोतिमहासत्तामात्रेमात्रेनमोक्षते ह्य
 ४ इत्थित्युपसंहारहेतुभूतेसनातनी त्वमेवासिजगत्तेकागुणातीतशरीरिणी ह्येत्थित्युपसंहारहे
 तुभूतेसनातनि अनुग्रहायभक्तानांरहीतदित्यविग्रहे भक्तस्यमेतित्यज्ञायास्तुपरमेष्ठिरे
 हिकामपिकसिद्धिं देहि त्रिदशानंदिनि मापत्रयपरिज्ञानवदनत्राहिमां प्रभो ज्ञानं वदामि न शृणोमि
 न चिंतयामि नानं स्मरामि न भजामि न चाश्रयामि तत्कालवदीयचरणानुजमादरेण मां त्राहि भूतकृप
 यामपि देहि सिद्धिं अज्ञानाहाप्रमादाद्वाकैवस्थात्तापनस्य च यन्मनमतिरिक्तं वा तत्सर्वं तं नु मंही
 सिद्ध्यहीने क्रियाहीने अहामंत्रविवर्जिते तत्सर्वं कृपया देवि त्वमस्त्वदयानिधे यन्मया क्रियते
 कर्म तन्महत्स्वल्पमेव च तत्सर्वं जगमां त्रिं स तव मयं जलिः अनेन देवतांस्तत्वा तन्मदेवस्तवेन
 व पुष्पां जलिं पुनर्दत्वा साक्षां गंगं प्रणम्य नमः पुनः प्रदक्षिणी कृत्य तन्मूर्तीं उपसंहरेत् परिवारगणं
 सर्वमुपसंहारमुह्या समस्तेति वदन्मूलमंत्रेण वापकं त्रिंशः विधाय देवतां पश्चात्स्वीयहत्सरसी
 रुहे सुषुम्णां वर्त्मना प्रष्टुमाद्या योहासयेत्सुधीः निर्मालो मस्तके धार्य सर्वान् देव नु लेपनं नैवेद्य

देवतारूपमात्मानं प्रजपेत्ततः शास्त्रदृष्टेन विधिना भक्तिमान्स्थिरमानसः संख्याएतोषनः ऊर्ष्या ऋ
 ष्यादिश्रावणं संयमान् ततो जपदशांशो न मार्जनं पेषात्ममूर्हति मार्जनं स्यादशांशो न ऊर्ष्याद्वा सणभोज
 नं होमाशक्तौ जपं ऊर्ष्यः होमसंख्या चतुर्गुणं षड्गुणं चाष्टगुणितं यथा संख्यां हि जानयः हि जप्त्वा
 णां तद्वित्तं यो हि जाना म हो जपः स्वा मि मुक्तो जपः श्रद्धां केचिदाहुरितो यथा होमाशक्तौ चतुर्नैत्रसंख्या
 सर्वा जपे-मुने यस्मिंश्चानिगदेनैव जपसंख्या विधीयते तत्र सर्वत्र मे ज्ञाणं संख्या हृदि पुगक्रमात् क
 लोक्तैव कृते संख्या त्रेतायां हि गुणा स्मृता हापुरेत्रिगुला ते या कलौ संख्या चतुर्गुणः येषां जपे च होम
 च संख्या मुक्ता मनीषिभिः तेषां मष्टसहस्राणि संख्या स्या जपहोमयोः संख्या नक्तौ शतसाष्टसहस्रं च
 जपादिषु नारायणमित्रोक्तं मानं पुरस्त्रियां प्रति यत्नात्तस्यानि रजायां साधनानि वरूतस्यपि उत्त
 मानि च मध्यानि न्यूनानि त्रिविधानवै सुस्थः समर्थः ऊर्षीतस्य तमेरेव साधनैः मध्यमो मध्यमेरेव
 न्यूनो न्यूनैश्च साधनैः श्रापत्तश्चैतस्मलोपि न्यूनैरेव समाचरेत् रजा कर्मविशेषेण देशकालानु
 सारतः यथाशक्तियथाव्यायं यथा लोकाविगर्हते रजा विस्मरतः कर्त्तव्यो निशक्तौ तिसाधकः य

वागेन्द्रवज्राद्यैः पूजयेद्विष्टदेवताम् अथवा देवतामात्रं ध्यात्वा सम्यक् पूजयेत् अथवा मानसी
ऊर्ध्वाक्ष्मात्मपूजां यथाविधिः अथवा केवलं वासा पूजां ऊर्ध्वादिचक्षणः अर्घ्यमात्रे समस्तैर्यादृशं न सा
धने योराहं तापिशक्नोति ऊर्ध्वादर्शनदत्तं ने संशयैव ज्ञेयं ऊर्ध्वात्मने केवलं जपेत् एवं एवं स्यात्
शक्नोतु तरोत्तरमाचरेत् यद्येतदप्यथा ऊर्ध्वात्तरादिषु फलश्रुते प्रभुप्रथमकल्पस्यो नुकल्पेन वर्त
येत् न सा पराधिकं तस्य दुर्मते जायते फलं इति विज्ञापयाम्येकपक्षेन माश्रयेत् नैकं च प्रस्यवि
द्येत सौधोपातिन संशयः पुरश्चर्या विधायैवं सम्यक् साधकसत्तमः तदंते महती पूजा ऊर्ध्वाद्वासा
भोजनं वद्भिर्वस्त्रभूषाभिः संश्रज्जगुरुमात्मनः क्षीनानायाससंतोषा मेवाः सिद्धिंतिमंत्रिणाम् अ
थवा न्यप्रकारेण पुरश्चरणमिष्यते ग्रहणार्कस्य च देवशुचिः पूर्वमुपोषितः नद्यां समुद्रगामित्यां
नाभिमात्रे जले स्थितः ग्रहणादिविमोक्षंति जपेत्संज्ञं समाहितः अतंतरत्नशोणेन क्रमोद्दोमादिकं
चरेत् तदंते महती पूजा ऊर्ध्वाद्वासा भोजनं ततो मंत्रसिद्धार्थं गुरुं संश्रज्जतोषयेत् एवं च मंत्रसि
द्धिं देवता च प्रसिद्धिं अथवा न्यः प्रकारो यथैरश्चरणैर्विधौ चंद्रसूर्यपरागेन स्नाता प्रयत

मानसः स्पर्शनादिमुक्तपर्यंतं जपेन मंत्रं समाहितः जपादृशोऽतो होमं तथा होमात्ततर्पणं मार्जनं
 तदृशोऽतो न ततो वा साणभोजनं एवं कृत्वा तमंत्रं स्थापयते सिद्धिरुत्तमं अथवा देवतारूपं गुरुप्यात्वा
 प्रतोषयेत् तस्य ह्यायानुसारी स्याद्भक्तिपुक्तेन चेतसां गुरुभूमिरिदं सर्वं तस्मात्त्रिगुणं गुरुयजेत् पुरा
 अरण्ये हीनोऽपि मंत्रः सिद्धो न संशयः विधायैवं परमार्थं गुरुसेवया यत्नतः मंत्रः प्रत्यक्षेण वीर्यात्
 स्माद्यत्परो भवेत् अनुष्ठितो यथा न्यायं यदि मंत्रो न सिद्ध्यति पुनस्तत्तत्प्रजमव्यस्ततः सिद्धो भू-
 वेऽप्येवं पुनश्चानुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धो न जायते उपायास्तत्र कर्तव्याः समस्तं कुरु भाषितः द्वाविणं वो-
 धनं वषण्णीरु नृषोऽप्येषणं ददन्तोऽतः क्रमात्कुर्यात्ततः सिद्धो भवेद्दुव द्वाविणं वोय नृवषण्णीरु नृनृ-
 मयोऽप्यतः तन्मंत्रं यत्र मालिख्य शिला कर्पूरकैः उशीरोचनाभ्यां च मंत्रं संप्रथितं लिखेत् ली-
 राज्ञमधुतोपातां मध्ये तं लिखतं लिपेत् एजात्तपुना होयादो वितः सिद्धिर्दो भवेत् द्वाविणोऽपि न-
 सिद्धश्चेद्दो धनं तस्य कारयेत् सरस्वत्ये नवीजेन संप्रदीकृत्य तजपेत् एवं शुद्धो भवेत्सिद्धो नोक्तं वैव-
 शीकुरु आरक्तं चंदनं कृष्टं ह्रीं रामं दं न शिला एतैस्तमंत्रं मालिख्य भूजयेत्सुशोभने धार्यं कं व-

भवेत्सिद्धिः पीडनं वृणुकारयेत् अथ रोत्रयोगेन पदानि परिजप्य वै ध्यायीत देवतां तद्दृष्ट्योत्तररू-
 पिणी विद्यामार्गित्वद्वयेन लिखित्वा क्रम्य चाग्निना तथा भूतेन मंत्रेण होमः कार्यादिनेदिने पीडितो
 लज्जया विष्टः सिद्धः स्यादथ शेषयेत् तालाया तृतीयं बीजमाघंतेतस्य योजयेत् गोक्षीरमधुना लिख्य
 विद्यापाणौ विधायित योषितो यं भवेत्सिद्धिर्नो चेत्कुर्वीत शेषाणो हाभ्या च वायुबीजाभ्या मंत्रं कुर्याद्वि-
 दर्भणं पश्चाद्विद्यागले धार्यः लिखित्वा च रभस्मना योषितोऽपि न सिद्धश्चेदहं तोयौ ग्निबीजतः आ-
 ग्रेयं न तृतीयेन मंत्रस्यैकैकमक्षरं आचत ऊर्ध्वं मध्यं च योजयेत् सादकर्मणि ब्रह्म ह तस्य तैलेन मंत्रमा-
 लिख्य धारयेत् कंठदेशे ततो मंत्रः सिद्धः स्यात्करोदितं इति श्रीपरमहंसपरिव्रजकाचार्यश्रीचिं-
 वुर्येश्वरमहाराजपादशिष्यश्रीदेवेन्द्राश्रमकृता पाण्डुरभरणचंद्रिकाया प्रज्ञानयविधानसमाप्तं ॥
 नृद्वयदशांशेन सिद्धि वक्तव्यं तेषु तद्दिक्कुर्यात्परिज्ञानसाये लमवसरादतः इहानीकं इति स्मृतं प्र-
 कारः सम्यगुच्यते होमानुसारतस्तानि कामना वशातस्तथा नानाविधाति तत्रापि विवृते नैमुधा
 बुधाः प्रसंगात्तानि वक्तव्यं मंत्रपस्यापि लक्षणं ऊर्ध्वमसगतैः स्तस्य यथाशास्त्रं प्रकाशयते मन्त्रेण स्य

३-

वित्त्वणामोपजायते पतञ्जरेत मंडलेतत्कलाकांतीशुभायेसिद्धयः क्रमात् अथातः संप्रवक्ष्यामि
 इमं पल्लवणं पतोदानं मंत्रहीतापरश्रुयादिवाक्रिया तदुपकारकं सात्वात्केवनाभिसमेखलं स
 योनिमंडपंभूरिभेदंकेदं प्रकाशते भूरिदोषाहियसोक्ता अनाधिकोविचक्षणः यत्र मास्यापकर्त
 यंतदुक्तंविश्वकर्मणा त्वाताधिकोभवेदोगोहीनेपेनुधनस्यः वक्रतुंदेति संतापो मरणं भिन्नमेख
 लेः मेखलं रहितेशोकोभधिकेवित्तसंलयः मायाविनाशने प्रोक्तं केदं योयाविनाशने अपत्यधं
 सनं प्रोक्तं केदं यत्केव वनिंते मानाधिकोभवेत्सत्पुमानहीनेदीरहता तत्र हस्तवित्तस्याहियज्ञाय
 प्रतिपाद्यते अंगुलायदिविभागाय प्रकारः शास्त्रोपधितः असरेण रथरेण वा लायतदं बुलिताव
 एकाय वांगुलपरमाणोः क्रमतोष्टगुणानि कृतमुष्टिकः प्रकोष्टो मुष्टीरन्ति मष्टमा शौनकर
 अष्टौ सौरनिस्त्वकनिष्टः करपवकलांशरहितः स्यात् हस्तास्तु चतुर्विंशदं गुल इकोमिनौ पदभिः
 अदित्यस्य पुराणे तु प्रक्रियैषा प्रकीर्तिता जालांतरंगतोभा नौ यत्संस्मृतं शते नरः प्रजाप्य मतस्य
 माणानां असरेण प्रवक्ष्यते असरेण स्तु विज्ञेयो योः शोसुः परमाणवः असरेण वस्तुते स शौर्यरे

३

एतत्संस्मृतः बुधैः बालागणेषु लिख्यते एकालिख्ये कंस्मृतं अष्टौ एकाय च प्राद्वरं गुलं तयवा
 एकं रलिस्ते गुपर्वणि विज्ञेयस्ते कविंशति करपवकलाशेन हीनौ रत्निरुदाहृतं चत्वारि विंशति
 श्रैवहस्तः स्यादंगुलानितु अंगुलानितु अंगुले विमतिर्वही वादिनामस्तत घटा रुंदोगपरिशिष्टे
 यदंगुलस्य तलक्षणं अंगुलं गुलमानं तयत्र यत्रोपदिश्यते तत्र तत्र हस्तस्य वर्गं ग्रंथिभिर्मनुष्यस्य
 ताया कासायनेनापि उक्तमंगुललक्षणं अंगुलस्य प्रमाणं तद्वद्वयवाः परिकीर्तिताः शारदातिल
 कं वापि कथितं तस्य लक्षणं कर्तुं दक्षिणहस्तस्य मध्यमांगुलपर्वणः मध्यस्य देवमानेन मानांगु
 लमुदाहृतं एवं विप्रतिपक्षौ हि वादिनामभिधीयते सिद्धान्तः कल्पकारस्य वाक्यादत्र भविष्यति न
 न यत्र श्रुते है धेन यत्र स्मृतौ स्मृति है धेत विषयः कल्पनीया स्य कस्य क तस्मात्तत्र कथं वा
 यपवस्य भवतो द्यते अत्रोच्यते स्मृतै है धं प्रकृते नैव विद्यते कल्पसूत्रं च न साक्षादष्ट चेदोपजीवकः
 स्मृतिकराः स्मृतिचक्रं नुमाणा गमेततः प्रत्यक्षाच्चानुमानस्य उच्यते बुधैर्मते नानाभूता सुखा
 सुस्थितलिंगादिना श्रुते कस्मिन्नायौ पसंसारोपनिबं धस्तु कथ्यते निरुक्तं कल्पं शाहस्ये त्वेषा सु

विदोविदः प्रयोगशास्त्रमिति चेदिति सूत्रे भाष्यकृत एव न त्रेस्त्रेः पादमिममर्थमभाषत तद्विकल्प
 कारणवचनं श्रुयतामिदं समस्थिवाप्रयदोहिते वायु हृद्ये वा हौ नरपंचमौशः हस्तसतस्यापि निना
 शकोत्रां गुलं पवस्तस्य लवो ह मस्तु भ्रं ग लारलि मुष्पादियाजमानसि हो श्रुते कायनमुनेरेवंस
 रसो विद्यते यदः दाने त्यादौ हि विस्फुटमुनिना परिभाषणात् तच्चाग्न्यनवाद्येषामस्ति नामिष्य
 ते ततः भूमिमुहिविधायादौ त्वननादिविधानतः सीत्वा च समता भूमे मंडपादिसमाचरेत् शुभ
 त्वा साम्यकरणे प्रकारः कथ्यते मया कीलेनैकीकृते मूले सद्यकसूक्ष्मा समाग्रयोः मूलद्वयोर्मध्ये
 तत्र सस्त्रशङ्खारवज्जुते भूस्थे गृध्रे मध्याकारिण्यं गृहं गता च नः त्वनतत्परयेदमत्रिंशत्पयहा
 यि युक्तिः श्रुके पावस्तप्रमेति भरेवं समतां व्रजेत् ततः प्रश्नादिमाना य प्रकारः समगुह्यते सू
 चाग्रः शारलः शंकु सद्यक मूले स्थितः स्फिरः मूले पिवाती सा मुखो निहतः प्रविशोद्भवि पादे
 न शंकुतुगत्व वा साहकृत मंडले मध्ये निवेशो ह्यस्य दिक चतुर्धनः समैः सपादशंकुतुगत्व
 मानैरेकैः कृताग्रकैः चतुर्कोलैः स्पष्टशिरापकशंकुभवेत् शंकुमध्यादिकव्यसदले हमे।

विशेषतः तिर्थातिचपतः शंक्रुक्तापाचिद्रूपोपरि दद्यात्स्रजंतलाग्राचीस्रजमेवं व्यवस्थितं तस्याः
हं परित्यज्य मसौहोपरितो मसेन एवापराग्रमालां व्यमध्यतोदिकचतुष्टये वर्तलाहो निनिर्माय
मस्याकोणगतास्त्रिखेत मस्यवक्त्राग्राणि चतः स्रजानि परितयेत् चतुरस्रभवेदेव मनुशुहंत
यथाभवेत् मंत्रहीलाधिकारे यो मंडपः संतकष्यते तत्तत्रवारशाशीतामनुकूलेषु भेदनि पुष्पाहं
वाचपित्वाद्यमंडपेरचयेषु भं स्रजगंधमालाद्यैर्ब्राह्मणस्त्रिवाचयेत् धर्मकर्मणि मांगल्ये स
ग्रामाद्भुतदर्शने पुष्पाहं वाचपित्वाद्यमंडपेरचयेषु भं स्रजगंधमालाद्यैर्पुष्पाहं वाचनं देवे
ब्राह्मणैस्त्रिदीयते सौंकारे ब्राह्मणे वृषाक्षि रौंकारे महीयतौ उपांशु चतुष्टये शेषे स्त्रिष्टुप् प्रयोज
येत् पंचभिः समभिः हंसैश्च भिर्वा मितान्तरं महादानादिकाकारे तृपीरमणिमितो यथा दशरवि
काराया मावलो मता वपिमध्यमौरविमनुकराणामौ श्रेष्ठौ कलाधृतिपाणि कौ वितीतरपि च प्रो
क्ता यामो मितैव हि मंडपेन त्वकरमपि प्राहुः केचित्तु लापुरुषार्थेण सारुदारुमयान्ध्रान् ददा
नृकृपां दत्तु न्समान् मंडपाहो हितान्चेदसंख्या चूडान्वितान् स्रज्या वलिका मूर्द्धंतसेषामेष उत्तम

पंडितः मध्यमाधमयोस्तंभाश्चत्वारोऽष्टकामता वसुहस्तोद्धितास्तंभादीनामंडयमध्यगाः पंच
 हस्तसमूहायायेपिसुहादशभिस्ततः तस्यैवमाशंनित्वनेत्रमौसाधारणोविधिः कदैसमिस्तस
 क्तायामहाद्वानादिमंडपाः नालिकेलदलैर्वीशैर्कादयेणागमंडयं द्विकरायतिकेदिगंतराभवति
 द्वारचतुष्टयक्रमात् चतुरष्टमितांगलैर्धनं कथितं मध्यमयाष्टज्योरेपि विधामध्यसंक्रं विभज्या
 यमध्यत्रिभागेन वेदीष्टकाभिविधेया समावेदिकोहस्तदुत्थायष्टसुवेदेषु सदागते शशांकैर्वा
 तलापुरुषाधिकारेतवेदिकायां विशेषः वदनादयथाभावस्तथावचनं त्विदं समहास्तवेदेदी
 मध्ये पंचकराथवा तमध्ये तोरणी कर्ण्यास्तारुदारुमयं शुभं द्वारेषु तोरणानि स्युः पुरमणः क्षीरभरु
 हे अश्वत्थोदं वस्त्रवदास्यः क्षारणात्विनः स्तंभोद्धायाः स्मृतस्तेषां पंच षड्समभिः करैः क्षी
 नादिषु क्रमादेष्टापरिणाहोदशांगलैः तिर्यक्काष्ठनिवेशार्थं मूर्द्धिचूडाः प्रकल्पयेत् तिर्यक्कफ
 लकमानं स्यात्संभमानार्हमानतः अथ वेतद्विज्ञायाहास्तुशास्त्रानुसारताः हस्तद्वयसपादचसा
 र्हहस्तद्वयक्रमात् चतुर्भिः दंगुलैः सार्हं चतुर्भिः पंचभिः क्रमात् हीमधोतमेष्टवकीलास्तम्भः

२२

द्विविधमेत वैलवमंडपद्वारेकीलामित्यं प्रकल्पयेत् मस्तकेष्वोक्तमानेन शोखचक्रगतां बुजान् २
 धौ दिक्क्रमयोगेन न्यसेत्तेषां तद्वारुजान् शौवेष्टलाग्न्युज्वीतडक्तं पिंगलामने श्रुतेन विद्विताकाया
 द्वारशाखास्तमस्तके श्रुतेन वांगुले प्रोक्तं दैव्यं तुरीयां शो न विसृति अत्र वैमथ्यं सगं स्यात्किंचिह
 केचनार्थो हीने चैवं समाख्यातां ह्यंगुलं रोपयेत्तथा अत्र द्व्यंगुलं बुद्धिद्विगुणं गुवदितः पूर्वो
 तरे हस्तमिता च वेदी ग्रहादिदेवेषु जननाय मंत्रार्चनं वसुधायाश्चुतानां तत्रैव कार्यं फलमाल्य
 वस्त्रैः लोकेशवणाः परितः पताकामध्ये ध्वजाः किंकिकात्ति तः स्यात् द्वारेषु कुंभद्वयसत्रका
 र्यं सुगंधपुष्पांबररत्नपुक्तं पातकानां तविसारो वितस्तिवस्तु ताकरैः पंचभिस्तु ध्वजस्य ते द्विग
 णं मान इच्छते विचित्रो वर्णतः कार्यासहं इष्टिमनोहरः येषां कर्मरूपे विहात्वेदिकायां वहिस्त्रि
 धा संव्रं विभज्य मध्ये शो एव हि परिकल्पयेत् अष्टास्त्राशासु कुंडानि रम्याणि परिकल्पयेत् अ
 ष्टास्त्राशासु कुंडानि रम्याणि परिकल्पयेत् ऐं ह्रीं क्लीं भवतः कोणनग्रा कोणे भगवति चंद्रां
 मारणायाम्ये असहस्रे तैः कृते वारुणां शांति कै हतं षट्स्रज्जाटने निले उदीच्यां पौष्टिके पद्म

रौद्रामष्टास्त्रिमुक्तिं ईशानश्वयोर्मध्ये कुंडमाचार्यसेतकं पंचस्त्रिकुंडं वा पद्ये भूतनिग्रहविग्रहं
 अभिचारोयशांत्यर्थं मीशोसमास्त्रिविन्धसेतं चतुरस्रहस्तचंद्रादीमश्रीणीचक्रमेण वै मुक्त्यानि
 विप्रराजविदं तेषु तिले शुवाद्यस्त्रिमुष्टादिप्रमितो भूतिर्लव्यवत्यरिसूत्रयेत् समताकुंडमेतस्या
 चतुरस्रसंशोभने होमानुसारतः सम्यक्प्रमाणं कुंडमिष्यते मूलभूतं तदन्वेषाचतुरस्रकल्पयेत्
 तत्र षोडशदिक्कुंडानि नावत्तेत्रिमितानि च कारयेदतिपत्नेन नूननाधिकातिरोषतः मध्यसूत्रस्य वै
 होनशते भागान्विधाय च एकोनविंशति भागानग्रतो बर्हयेददि चिह्नं कृत्वा मध्यसूत्रं प्रतीच्याद
 क्षितोत्तरं पार्श्वयोर्दिहान्हीयिक नवोऽंशकैः चिह्नं कृत्वा तयोः पार्श्वसावधाना तया सुधीः प्राची
 चिह्नं समारभ्य श्रोत्रोष्णिग्द्वयोर्वधिः द्वात्रेसूत्रहये पश्चात्त्रिकोणो जायते ततः प्राकृष्टसूत्रस्य प
 राग्रं श्रोणीसूत्राग्रं कोकयोः यत्मानं विद्यते तस्य त्वर्हमाने तसाधकः श्रोत्रोत्तरं समारभ्य म
 ध्यसूत्रस्य पश्चिमं उग्रायावत्यरिम्पद्वर्हचंद्रहयं सुधीः यो निःकुंडं भवेदेतद्वन्नूनानधिकं शुभं
 अत्रार्थं संस्पतीरामः होतितस्यो हतिर्यथा अष्टो नदिशतांशात्सूत्रकचतकोणोत्तरस्तादृधत्वश्च

सं

३३

त्रिंशत्तमेधयं त्वय लवान्त्रोणोरिमानहंशः आग्रात्सूत्रयगत्रिकोणमिति तद्वोणोस्तथाहंभमा
 हताहं वहिरालिखेदिति भवः ऊदोत्तमं योतिवत् कामिकेणारदाहोत्तयो निऊरं प्रकीर्तिते तत्र अनन्त
 लोपोस्तीत्यं कविविचार्यतां यदोपलक्षणत्वेन वा लोपे मुनिभाषणान् अथ वा सुधियामेव त्वधिका
 रोत्रमश्नते सुधीशह्येन मुनिना तथा हि शारदारिकं चतुरस्रीकृतं क्षेत्रं पेचधा विभजेत्सुधीः न्यसेत्सुर
 स्तादेकोऽंशो काणाहोहप्रमाणतः भूमयेत्कोणमातेन तथा न्यदपि मेत्रवित् सूत्रद्वयेन तोदयात्क
 र्त्तव्यो निनिभं भवेत् क्षेत्रं स्ववहिरिह पुरुतो भूतभागेशमेकं कोणहं हं स्तुनिशितमतिभामयेत्स
 प्रगृह्य यावत्कोणोपरिमपितथा सूत्रपुमस्य पाते मध्यात्कुर्याद्भवति तदिहं मन्मथागारऊरं पेच
 मैत्रोपुरोत्तस्य मध्ये वेदां मानसः भूमाहं स्वस्य पत्राभं ऊं माग्नेयमीरिते एव लोषसमाधाने शारदा
 तिलकादिषु अहं चंदाहं ऊं देषु विज्ञातव्यं विपश्चिता चतुरस्रीकृतं क्षेत्रं चतुर्विंशतिमानसः प्रवि
 भज्यतश्चाहः साहं भागहं यत्तजेत् अंकं कृत्वा तश्चाहं साहं भागहं यत्तजेत् भागस्य षोडशाशो नं त्यक्त्वा
 तत्रापि चिह्नयेत् सर्वचिह्नमवष्टभ्या सूत्रं रसिलोत्तरं पातयित्वा नतश्चाथ शिद्धमानेन सर्वतः कर्क

देनायसूत्रेणभामयेदहचंद्रकं अहचंद्रनिभं कुंडं शोमनीयमिदं भवेत् इदमर्थं तु संक्षिप्य प्रोक्तं वा।
 आमहीति तः चतुष्कोणत्वेन जिनलवकमप्यस्थितगुणो विहाया धामार्हं ह्यमुपरिता वक्ष्यमतिमान्
 कुंलाशोनां शोनिनमुपरितिर्य्य कुरुगुणो भामार्हं तन्मानादपि शशिलं कुंडं मितं नुकामिकेपिन
 हं वोक्तं शारदायां समुच्चयेन चतुरस्रे ग्रहे भक्तेत्यक्ता यौगं तोतं शकौ मध्ये शमो शमानेन कुंडं देवं
 देन वदमात् चतुरस्रीकृते चंद्रशायविभजते पुनः पवमेकं तज्जेशमथ ऊहं चतुर्ब्रवित न्यास
 त्रं यानयेदग्रे तन्मानाद्भामयेत नः अहचंद्रं निभं कुंडं रमणीयमिदं भवेत् परित्यज्य भागहयं यं।
 किभागी कृतेनोपरिष्टादथ स्नाच्च विद्वान् परिभामयेत्वेन मानेन सम्यग्भवेत् अहचंद्रं ह्ययं कुंडं मेतत्
 चरसि स्थितं सूत्रं चतुर्विंशतिधा भवेत् अहं येन च मां शो न शो एणः सूत्रं सद्य कस्य क प्राची स
 चंद्रशो न शूना एमलवेन च संवधा प्रिष्ठानेषु चिह्नं कृत्वा त्रिसूत्रकं पातयेत्तेषु चिह्नेषु त्रि
 कोणं कुंडं मुत्तमं इदमर्थं तु संक्षिप्य प्रोक्तं समादयो दुपाः क्षेत्रस्य मध्यमगुणो जिनभागभक्तः प्रो
 एणः सद्य क शारलवाल्लयारिवर्द्धनीमान् अग्रे विना एमलं लवेन दशाद्य सूत्रे स्नासि त्रिभिर्भव

निर्जुं इमिह प्रयुक्तैः विभागवद्विहो मत्स्यौ विभिन्नैः शास्त्रं भवेत् चतुर्हीमेदते क्षेत्रे यसे दुभयपार्श्वयो प
कैकमंशतन्मा लादप्रतो लां छयेततः सत्रहयेवुपः ऊर्ध्वा अस्त्रं कंदमुदाहृतं शर्वरीशार्दभागीकृते क्षेत्रे
पार्श्वयोः न्यस्य भागद्वयं पंडितः तेन मानेन सत्रहये विन्यसेत्कुंडमेतद्वदनेत्रासकं षोडशं शैविभस्यास्य मध्यस
त्रैव हि न्यसेत् एकं भागं कर्कटेन मानेन मध्यतः क्रमात् भ्रमयेद्दत्तमाख्यातमन्यत्रास्य बलक्षणं षोडशधा कृ
तमध्यमसूत्रे क्षेत्रपुरः परिवहितभागे एककपवतनोत्तरचिह्नं स्मरुलकुंडमिति भूमणा स्यात् कर्णादींश्च
शसं ग्राह्यं कुंडमनुत्तमे दिगात्राभ्यधिकं पंक्तिभागतः क्षेत्रतो निशितपीर्व हि न्यसेत् भागमेककमानेन
सर्वतो भ्रमयेद्भवति ह्यनुत्तमं मध्यसूत्रं नितांशेन विभज्य पुरुतो यसेत् सादीन्यं च लवात्मन्यप्यनेनामा
नेन वर्तलम् भ्रमयेत्तद्विज्या यद्यो हा चिह्नेषु षडस्यपि सत्र षड्दंतनोदयात् षडसं कुंडमुत्तमं अन्यथा चे
दकुंडं तदकं चात्रामरुक्षितः अष्टानविंशतांशकैतरगुणैः क्षेत्रस्य तिर्था कस्थितानतः सत्रोभयतोभ
वर्द्धन भवांको हा परे चिह्नयेत् तत्तांशेषु यषैः पुरोणधरतोप्यंशं पाददोयं द्वे हादि गुणैश्चिह्ना नुगुण
तस्मिन्पोः षडस्त्री रिते कामेकेशोरतापं त्रिषु सारसमञ्चये षड्भागवद्विहो मत्स्यौ चतुर्भिः स्यात् षडस

कं अष्टधाविभजे तत्रैव मध्यस्थस्य पार्श्वयोः भागं गते देकमेकं भागेनाने मध्यतः कुर्यात्पार्श्वद्वये म
 त्स्य चतुर्दशैकमेव विभजे मः सूत्रषट्कं ततो दद्यात्स्वरसंज्ञं मुत्रमे भूषणं शोभादयमिह बहिः पार्श्वयोर्लोमस
 धात्तेत्राभासेसु विमलमतिस्तेनमानेन कृत्वा पार्श्वद्वये द्वयपुगयुगं सूत्रषट्कस्य पार्श्वं कुर्यात्कुटुं भव
 तितदिदं ततर्केकोणं मनोत्तं चतुरस्रीकृतं तत्रैव विभजे दष्टधा सपी अष्टधा सप्रमाणेन कर्कटे तनुम
 धना वर्तुलं भूमयेत्सर्वं कर्णिकाके सरा पुनः अष्टमोशद्वये नैव मध्यतो भूमये कृते तृतीयो नाष्टमां
 शेन पात्राणां मध्यभूमिता चतुर्थे नोर्ध्वं भूलेत्रयात्मन्येन च ध्रुमान् चतुर्विंशतिमा भक्त्वा तत्रैव
 मध्यसंगुणं तस्यैकं भागमादाय भक्त्वा षोडशा पुनः पंचभिः षोडशैर्भागैर्भूतेन पंचममष्टमं भागमा
 दाय ते द्वाभे पंचममेतलं सपी मध्यतो भ्रामयेत्सावै पात्राणामग्रभूमिता योऽसौ कृत्वा विधिनां मंथीत
 तः पंचममालिखितं वासुहन्तादं नरा लयन्मानं केसराग्रतः तन्मानं कर्कटं कृत्वा केसराग्रे निधाय च
 गुरुपरिष्ठा मागोणोदशादि निष्ठाकरान् लिखित्वा वासुहस्तेन यत्रात्राणि समालिखितं पुष्पायाच
 त्प्रमाणेन स्यात्सर्वं तत्रैव मंथयितुं त्वनने सर्वं कुंजनामग्रे यद्यपि दर्शितं तथाप्यस्य विशेषार्थं त्वनने

श्रोत्रे धुना कर्णिका व्यासमानेन परित्यज्य तदुच्चातां निखने दक्षिणं तर्के सरातां तमंडलं त्वनेदं
 ततस्तलाद्गारं ऊर्ध्वं यत्र भुवं त्वनेत पत्राकारा न्यथा सम्यक् जायते निपुणास्तथा यत्र ऊर्ध्वमिदं प्रोक्तमशु
 हं त्वन्यथा भवेत् अभिपुक्तं स्यात् चोक्तं यत्र ऊर्ध्वं त्वन्यथा स्यात् स्यात् तत्रे तत्र तत्र स कं वितति वस्त्रं न ह्यत्र व्यासहं
 नत कर्णिका पुनरियद्व्याकुलमालेशराः तद्व्यादलमध्यमः पुनरियद्व्याभ्युपगच्छेत् तत्र व्यासो न
 नो शिखि शिखि रुने कला शैः पुनः तत्संयुधं दलो यकोणिरचयेत् तत्रार्धमुद्यन्तिषा स्या विशालवविस
 तीथमियता हि स्रेन हतं वहिः स्वयस्य प्रमितोच्चता मिहा त्वने त्वत्कातरा कर्णिको ऊर्ध्वं त्वे सरचिद्रम एक
 लयदा चतुर्भिदलैः चतुरस्राष्टभागेन रुर्णिका स्याद्दिभागतः तद्विरे त्वकभागेन के सराणि प्रकल्प
 येत तृतीये दलमध्यानि चतुर्थे दलकोटयः चतुरस्रादहिः ऊर्ध्वं दलाग्राणि चयन्ततः उत्संधाश्च त
 था ऊर्ध्वं कर्णिका व्यासमानतः अक्षिणं दलं वेद दलमष्टदलतथा चतुरस्रीकृतं क्षेत्रं विभज्याष्ट
 शाहतः एकं भागं वहिर्न्यस्य भ्रमयेत् नवतुलं ह्यनिकर्णिका दीनां वहिस्त्रीणि प्रकल्पयेत् यत्र ऊर्ध्व
 मिदं प्रोक्तं विलोचनमनो हरे दृशांशेन विमस्यता सांशमेकपरिभाष्यते नैव हतदलागो वहिर्मध्यमे

कर्त्तिकां चापि ऊर्णाद्वेष्टयन् श्रुभं यमकुं श्रेयं तद्वत्तया सस्य स्वाशं शोनाधिकं वहिः संतु सद्यं मध्या
 द्विल्लिखेदासं वृत्तं द्वितीयकां तृतीयेनाहते वा असीमा वृत्तांतरालिते अष्टस्य षोडशधा तत्त्वैत्र
 विभजेततः पत्रमध्यस्य सूत्रांतान्यवदासकरस्तथा तत्पार्थसूत्रांतरस्य वृत्तमेपातनोलिलितं वृत्ताहं
 हेदलापार्थनीतावीष्णाहिपावती पुष्पाभः स्याद्विषीष्णातावती गृह्यते यथा क्षेत्रे श्रेणै न मध्ये स्या
 त्कर्त्तिकासदलौ वृत्ता पत्राग्राणि तथा कारणान्न ननेदलिलमतं पत्रमष्टदलं व्याभ्याजायते ऊर्द्वमुत्त
 मम् चतुरस्रोक्तं क्षेत्रं चतुर्विंशतिधा भवेत् षोडशिता विभक्त्या भागैव तस्य त्रयोदश भागैश्च सहि
 तानां श्रुत्वारसेषु वर्तयेत् तावन्मात्रमितं मध्यसूत्रं कृत्वा मया लिलितं चतुरस्यांतरावासेदिकस
 त्रद्वयसंयुतं द्विकं कोणयोरंतले अष्टौ चिह्नानि कारयेत् एकैकमेतदाचिह्नं यत्कात्वष्टस्य पातयेत् स
 रत्नामष्टसूत्राणि पातयेदितरेतरं चतुरस्रोभयस्यापि रेखाः सर्वा प्रमाजयेत् अष्टसूत्राश्च सूत्राणि
 कोणाष्टादधिकानि च मार्जयेदष्टकोणात्वां ऊर्द्वमेतद्वीरितं इतो मया त्वश्रुहं स्यादित्येवैरामदी
 लितः क्षेत्रव्यासजितो शकेषु चतुरः संवत्सराकंदरो शैरकस्य गुणोऽभिः वहिरस्यौ तस्मिन् नारभे

दास्यदुसारदिगुणपुगंदि कोण मध्ये कृता शोभेष्ट एणै तृतीय मिलितै र्वास्ति ऊर्ध्वं भवेत् दिक् स
 त्रपुगममय पञ्चतरस्य पुगममाय तदत्र परिमार्ज्य मशेषमेव संपातनो रंतरगतं च तद्या एस्य चोरे वा एकं
 त्वयनयेदिति ऊर्ध्वं अथ प्रोक्तं यथ कारै र्वा कोण स्यात् तदा चतुरस्रे मध्यस्य त्रयं शोभेन विवर्हये
 स्वजिनां शापिके नायना वमानेन वर्हिषेत् स्वजिनां शापिके नायना वमानेन वर्हितं चतुरस्रांतरकं
 त्वा कोणा हर्हं लोच्छयेत् स्थाना एके ततः सूत्राणै कै कस्मात्तु विद्वतः नयेत्ताभी पयं चिह्नं प्रत्य एवु हि मा
 त् तत्संघातांतरं स्पष्टं चतुरस्रे तपोतरे अष्टासं दर्शयेत् ऊर्ध्वं तत्संघातं फलं शुभं पूर्वोक्तं विभजेत् तत्र च
 त्रविंशति भागतः पकं भागं वर्हिष्य चतुरस्रं प्रकल्पयेत् अंतरस्य चतुरस्य कोणा हर्हं प्रमाणतः
 वास्य चतुरस्रस्य कोणा भागं परि लोच्छयेत् दिशं प्रति पथा आपमष्टौ सूत्राणि पातयेत् अष्टासं ऊर्ध्वं
 मेतत्तत्रैव विरुदाहते क्षेत्राद् दशमं भागं चतुर्दिक्षतदंतरे विलस्य तत्प्रमाणेन तर्पणं शमपरेतये
 त तत्रा एस्य त्रययोगादस्य ऊर्ध्वं मुनमं क्षेत्रे हि स्वाहा वा हो दिशि दिशि मिह रहं द्वाकाशं शमेकं कृत्वा
 नेना हि कोण पुनरपि मजिमान कोणो हं गृहीत्वा तत्कोण भागं विदधादिह एव लुपरि तास्तेन माने

नचिह्नामशस्तस्यासमंतादपि वितनुमादृष्टसूत्रप्रमाणं एवोक्तसूत्रसूत्रस्य अर्थे ह्येव शेषाभाभजे
न नवाशानां च यो विंशो ग्रशस्तेन समन्विताम् श्रीभागांश्च समादाय च ससूत्रं तवर्हयेत् तावद्या
साहसमानेन मंडलं रचयेत्सुधी तस्यासं पचधा कृत्वा हिताभागाहयेततः शेषमानं तस्यासूत्रं कृत्वा पंच
प्रतापयेत् परस्परग्राह्यं यातु न्यासूत्राणि तमंडले यथापेक्षं पंचविंश न्याषष्टांशराणि च न्यापं
चक्रेत संराख्य पंचविंश परिमार्जयेत् पंचास्र ऊं मेतस्यान्यत्रापि लक्षणं शुभं क्षेत्रव्यासतुल्यं भागं
विंशं वृद्धीं शकं ह्यी नृणां कानां विंश लवे नमंडु मिति व्यासाहृतः साधयेत् पंचाशानां हितयोत्र वि
स्तन मितान्याः पंच तत्रावहे न्याषष्टांशराणि पंच पंचास्रं संमार्जयेत् पंचास्रं तत विस्तृतं ललितं
यस्य लक्षणं समुदाहितं सममंशे वहिः स्यात्कृत्वा हस्तमिदं भूमात् पंच न्यास्रं कृतिभिः एव सूत्रं पं
चास्रं ऊं क विपुलायाः सारसमुद्रये चापि प्रकाशितं हयाशोत्रभागं वहिः स्यात्तत्र परिभासं
यो पुगांशी कृतेशी त्रिभिः पटवै र्वा भवेत् स च सूत्रप्रयोगादिदं तेन पंचास्रं ऊं एवोक्तं सूत्रसूत्र
स्य अर्थं यद्विंशताभजेत् अत्रात्समलवान्न तस्मिन् सूत्रे संवृत्तावत व्यासाहृतं ननु धः ऊप्यान्मंडल

तस्य विस्तारं विभज्य भागैर्विंशत्याविंशोऽष्टौ विलिखे यथा भवेत्समपत्तुष्वेवं ज्यास्तत्र समकंतया न
 वभिर्ननुभिस्तंशैर्मिलिताग्रं समंततः समधानं चिनायंतेततः संभान्निता निवै ज्याकावशेषतुसा
 मासि कुंडं मुसमं लक्षणं तस्य कुंडं स्याद्विधानं रामदीक्षितः क्षेत्रव्यासबलंगारामपुत्रपुष्पासहस्र
 चित्तमहेनभूमयेदनेनवलपंतस्यासविशोलवः येषु स्याद्विशिष्टेनवाहनशरैर्लौक्यपातदशः स्या
 यात्सममिथोमिलद्गुणमृत्वात्समास्तीणित्वावाहचेत विज्ञानलालिनेष्वेवं लक्षणं परिकीर्तितं दश
 मांसवहिरत्रस्य कृत्वा हतमिहभूमात् भंक्ता क्षेत्रचतुष्षष्टातद्भागैर्विंशतत्रिभिः सम्प्राप्य सूत्रं तादृ
 षणसमास्तुत्रसमकान् गदितं त्रिपुरासारे समासि कुंडं मुसमं क्षेत्रव्यासे संशो वहिरिहिति निपाये
 कमीशसहस्रं मानेनागेन कृत्वा पुनरपि चतुः षष्टिभासी कृते च पद्यपाप्रमाणं दृढमतिरसुनाम
 त्रिकैस्त्रिंशदंशैः कुर्यात्समासि कुंडं भवति हितदिवदंसमसूत्रप्रयोगात् यथाक्रमं तु कुंडानि विधाय
 खननं चरेत् पावस्यासंख्येहायमाखलोन्नतमिमं यं बहूनां समतः पक्षं केषां चिन्मेखली विना यो
 आदि कुंडं खननं चतुरस्रायतमतं उक्त्यलहयं नाम दीक्षितेनापित यथा विस्तारतुल्यो सममाद्य।

मेखलोनिष्ठावयैः खानमवादिभूरिभिः योत्यादिनिष्ठाचतुरस्रविस्तारः क्वचिन्नतमेखलयाविनोदि
 तं हेमारवेग्रंथप्रतिष्ठासारसंग्रहे विषयकर्मकृतेग्रंथेन घासारसमुच्चये शारलायोचकं गोलननक
 पितं यथा हस्तमात्रं लनेत्रिपंगुर्द्वैमेखलयासह पंचत्रिमेखलौकायें सात्वाशेषसुधः लनेन व्यासस
 स्यकरः प्रोक्तो निम्नः त्रिपंगुलैस्तथा पावत्मानं कुंजविस्तारः लुनतं तावदोरितं क्षेत्रव्यासचतुर्विंशति
 शोनपरितस्थानं सप्तकासर्वेषु कुंजेषु रचयेन्मेखलासुधीः परित्यक्तं यस्यानंतस्थानं कंबुच्यते वि
 स्तारहादशांशेन केचिद्विहंति तां प्रिकः कंबुलक्षणमग्रपुंकेग्रंथेषु तथया क्षेत्रव्यासचतुर्विंश
 नांशेन कुंजसुधालाः भवतिसमंतात्समतः केचिद्व्यासस्य सुखी शात् खानाहायें गुलः कंबुः सर्व
 कुंजेषु येषु विधिः खानादेवांगुलां यत्कामेखलानां विधिर्भवेत् मेखलानां भवेदेतः परितोतेमिरेगुला
 त एकहस्तस्य कुंजस्य वहुं यंत्रं क्रमात्सुधीः दशहस्तान्तमधोषासहंगुलवशात्सुधकक्षेत्रस्याको
 शातः कंबुः कामिके कथितास्तत्काम्यकर्मपरः शयोश्च त्रवदुसम्पत्ते मेखलैकाचहेति स्तोभत
 संख्यायवेच्छया ऊर्णाद्यो मादि कुंजेषु नलाकारानुसारतः व्यासेन चतुर्विंशतिधा विभाजितो निस्र

अतस्तीक्ष्णभागवित्स्वता समंततः कंचवहिमेखलानवर्तगामंशकउन्नतामताः विस्तारतु कंचवहि
 अमेखलानवर्तगामंशकउन्नतामताः विस्तारतु ल्योत्रपतयश्चकैश्चिदुक्तमाः केनचिद्वर्तुभागैः आ
 योच्चतानागलवैर्हितीयाचोक्तोन्नतावेदलवैस्सतीया अत्रापितयाचोक्तंमेखलालक्षणंयुयैः प्रा
 यमाद्यगुलाख्यासउन्नतामानवांगुलैः केचिद्विस्तारतोलेनसुन्नतत्वंवदतिवै एतत्कालोत्तरंयुयैद
 शितेनविपश्चिता मेखलात्रितयैकार्यैकोणगमायमांशकैः मंत्रमुक्तावलीयेयेमानमुक्तामितो
 मकैचिदायोन्नताप्रोक्ताहादशांशेनमध्यमा वरुणेशेरुन्नतावायावेदोशेरुन्नतातया आसोत्तर
 खंडासमानंज्ञेयंविपश्चिता कंचस्यानादहिः कार्याकुंडस्यापरित्रिः शुभा कुंडानां पुंरुशरूपंमे
 खलानां चतारशंकुर्ग्यात्सर्वेषुकुंडेषुतिस्रः सर्वत्रशोभनाः एकमेकद्वयंवात्रैमेखलाः पंचवाः
 कार्या स्रष्टव्यंवास्त्रिपक्षिकैः मार्गैर्विस्तारतोलेयाउन्नतायानवांगुलैः नवांशानांपंचमोशस्तेनो
 नैश्चनवांशकैः उन्नताहितीयाहाभा न्यूनेस्सतीयामता त्रिभिरुनैश्चतुर्थीस्याद्विणिष्टैश्चपंचमी
 षट्पंचवेदगुणपक्षालवैस्त्रयंस्त्रयमेखलाइतरपक्षचयक्षट्पक्षः तुंगादिमांकलवतस्सदिष्ट

नवोनतंगाः पराश्रयचविल्लतसंमत्तोच्चाः प्रागादि कुंरत्रयमुत्तराग्रं याम्पांतयोनीतरपंचकुंदी प्रा
 गप्रिकापश्चिमयोतिरत्राक कुंदवस्यात्रवमंचकुंदे वेदी कुंरातरालेहिस्थानभाकत्तकल्पयेत् यो
 तित्रैलोक्यसारेपितदेवोक्तंततयथा दत्तस्यापुंवंपास्येत नलस्यापश्चिमोत्तरे नवमस्यापि कुंदेस्य
 योनिर्हृदि एहिकस्थिता प्रागग्नि याम्पा कुंदा नो प्रोक्तापो निरुदद्यु त्रशेषणाया द्युत्वी प्रोक्ते त्वासावे
 तं प्रतीयते योनि कुंदेति कर्तव्यो योनि मैव निषेधनात् योनि कुंदे योनि मन्त्र कुंदे नाभिं विवर्जयेत्
 इति हर्षवाचो अत्र सवकायां भविष्यति तथा हि च तत्र स्य सर्वा वाया सुवोप नात् सर्वा यं साधकं
 यस्माच्च तत्र समुदाहृतं मेतलामध्ययोनिः कुंदस्याहं समानतः आयता विल्लतास्य शेषं त्रिवि
 दं शानमानतः उन्नता तावदंशेन कृताया कुंदमग्रतः उभ्रमा तावदंशेन कृताया कुंदमग्रतः प्रकृ
 ष्णेनेति त्रयमि नो शकृतमेतलामे तल लार्थमथ क भूमि त्रै प्राह किंतु मध्यतः योनि क्षेत्रस्य संज्ञा
 ह्या मल्ले कुंभद्वयोपमा अथ संकोचमापजायदास्य दलाकृतिः योनेरं तविल्लसुखत हस्तस्य सार
 एत्तम कुंदाणां योरायता विल्लता सा यमाकारात्वा त कुंदा नुरूपा नाभि क्षेत्रं विधा कृत्वा विभजेत्

नलैस्त्रिभिः प्रथमेकर्त्तिकाभागेकेसरानां द्वितीयके तृतीयंचाष्टपात्राणां पंचपात्राणिकारयेत् क
 कर्कटं केशराग्रे तु संस्थाप्य तृतीयके सरं भ्रामयेत् तेन मानेन त्वष्टावर्हं निशाकरात् पत्राणि ततः
 ऊर्ध्वासंहरणं कुंडलक्षणम् अत्राह त्वचसारेण कुंडमानमदीरितं मुष्टिमानं शताहं तृशतैवार
 त्वमात्रकं सहस्रे त्वय होतव्ये ऊर्ध्वासंहरणं कुंडलक्षणं हि हस्तामयुतो तत्र लक्ष्मणे चतुष्कर दशल
 क्षमिते हेमेष्वकरं सप्तचक्षते अष्टहस्तात्मकं कुंडको हि होमप्रशस्यते एकहस्तमितं कुंडं मेक
 लक्षे विधीयते तद्विलक्षे हि करं प्रोक्तं त्रिलक्षे त्रिकरं तथा लक्ष्मणां दशमे कं पावना वदस्तेन वर्ह
 येत् दशलक्षं आको हो दशहस्तं विधीयते को हि संख्यामिता होमानास्ति होमोपिकोपरः दश
 लक्षमिता होमा कुंडं त्रिकुंडं त्वधिकं मनं हि हस्तादिषु कुंडेषु विमतिवादिनां यथा अत्रैके वि
 हंसे च कुंडानां आनिकारयेत् कानि हस्तास्त्रिपंशालं च प्रसेक्यते पुनः आह्वये दशहस्तेति लौ
 किकं हि निदर्शनं उच्यते ब्रह्मसूत्रस्य है गुणदिन हि ष्यते हि हस्तकुंडमित्याहो मध्यसूत्रमि
 तीदिशं पदेन मूयते कस्य है गुणदिन हि ष्यते हि हस्तकुंडमित्याहो मध्यसूत्रमि

हो

ध्याहातेन सस्त्रे निपदस्य युज्यते तथा शालेयं दशहस्तेति दृष्टं तोयश्च लौकिकः विषयस्तु न विज्ञेयस्त
 त्रशस्त्रावातयोश्च ते श्रयामस्य प्रशस्त्रावो विस्तारस्याप्यवावहा न दानमत्र त्रितिनि दशहस्तेति लौकि
 कः हि हस्तमपु ते ऊं र मिता दौ नैव विद्यते प्रशस्त्रावग्रायते वापि विस्तारस्यापवाततः हि हस्ते ऊं रे मि
 ता दौ रूपदेशाय मुञ्चते तस्मात्त्रैत्रफलस्यैव द्वैगुणाय च धार्यताम् मंत्रमुक्तावलीशुद्धसूत्रयोरपि
 दर्शितं ब्रह्मि तैत्रफलस्यैव न तत्र श्रया प्रमाणतः मंत्रमुक्तावलीग्रंथे मानमित्यमुदाहृतं प्रस्तावे सत
 होमस्य त्वभिप्रेत्य हि हस्तकं रणगुलाधिवारत्तिमिता नीत्यपु ते विदुः लल्लहोमे च न हस्ते कर्म च रदमु
 च्यते लल्लहोमे प्रकुर्वीत चतुर्विंशधिकामताः रत्नमिताधरसिक्केभ्यस्त्यवधार्यते तैत्रहृदिरित्यभी
 ष्टामुनीनां शासनादपि कात्यायनस्तथा चापस्तवोवौ धायनस्तथा शुक्लसूत्रश्रुणोतारस्ते च वेप्रति
 पादिताम् चतुरस्रस्य तैत्रस्याकर्णसूत्रं तु यतस्थितं तावन्मिते वदसूत्रे यत्र स्याद्विकारादितत्त न
 त्वत्र शुक्लसूत्राणि श्रुतार्थं प्रतिपादनात् अग्निचयनवेद्यादितैत्रमा निपराणि च तस्माद्विहोम
 ऊं रे पितृणां मानतमिष्यते न डपुं श्रुतिमलं स्पृते प्रमाणमुच्यते अत्रापि च मध्यसूत्रे द्वैगुणा

त्रियसीष्यते तत्रमिमेव लापोनिनामीनांचस्थकस्थक परिमाणं ननु ब्रूयाद्वेत्कुंरमाननः के
 चित्ताश्रयाप्राहुः त्वातेपावत्करात्मकं हे गुणादिहिहस्तादि कुंरैवातेविधीयते मध्यसूत्रं हि ह
 स्तस्य सप्तवं त्रिंशदंशकं सप्तपचास्वयस्त्रिंशदं गुलानि हि हस्तके कुंरैतमध्यसूत्रस्य मेचमश्रुत
 ह्येत मेव भवति रंगत्वं रवतनस्य ननु ध्यते त्वननं ह्यंगमात्वाते प्रधानं हेतुमुच्यते गुणप्रधान
 योर्मध्ये प्रधानं प्रत्ययो भवेत् कथमंगत्वं मस्येति वक्तव्यं भवतापदि यावत्कुंरस्य विस्तारः त्वननेता
 वलीरितं इत्यादावेति सिद्ध्यत्येव तानादिविधीयते यस्मात्तेत्रफलस्यैव हे गुणादिकमिष्यते इत्ये
 वेति श्रिते तेषां हे गुणादिकमुच्यते फलांगुलानि यावन्ति हस्तस्तेत्रे भवेति हि हि हस्तस्य कुंरस्य न
 तो हे गुणमिष्यते हस्तस्तेत्रे गुलाश्रयस्य सदात्ता सदैवता शतानि पंचविंशते तन्मूलं मध्यसूत्र
 कं चतुर्विंशतं गुलानि विदधाद्वि करे तथोतः अंगुलानि हि पंचाशदेकादशशतानि च तद्दी
 नमुच्यते लिख्या चतुर्ष्वार्धसंयुतं चतस्रश्चतयायूका यवाः सदानथैव च अंगुलानि त्रयस्त्रिंश
 देकादशशतानि च सप्तदशशतान्यष्टाविंशतिस्तुंगुलानि च त्रिहस्तचलेत्रस्य मानमेव मदी

रितं तन्मूलमंगलाश्रेकचत्वारिंशचतुर्थं वा एकाचतष्ट्यं किंचिद्दूरं लिख्याचतष्ट्यं चतुरंग
लपुक्तानि शतानि त्रयोविंशति चतुर्हस्तस्य क्षेत्रस्य मानमेतदुद्दीरितं मूलं तस्यांगुलाश्रय
त्वारिंशानमिते भवेत् ब्रह्मसूत्रतः पंचहस्ते क्षेत्रांगुलानि सप्तसप्तत्यंशताश्रयवशीतिवीज
मुच्यते अंगुलानि त्रयं चाशहिलेलिलोनाश्रयद्वयवाः मध्यसूत्रे लिख्यमानि षट्करं क्षेत्रमुच्यते
षट्पंचाशदंगुलानि चतुस्त्रिंशच्छतानि च तन्मूलमष्टपंचाशदंगुलानि च षट्पुवाः किंचिद्दूरं
गायिकं एकादशहस्तकरस्य वेदिसंख्यासहस्राणि द्वात्रिंशत्सहितानि च मूलं चतुर्थं वैसाक
त्रिषष्टिरेगुलानि च अंगुलानि तथा सप्तषष्टिः सप्तयवास्मृताः किंचिद्दूरं मूलमस्य तव हस्तस्य
कथ्यते शतानि त्वेकपंचाशत्तुभिर्गायिकानि च अशीतिरेगुलीन् ब्रह्मसूत्रमानमितं भवेत् हा
सप्ततिस्त्रिंशदंगुलानि मूलमस्य प्रकीर्तितं फलानि तत्र स्य दशहस्तमितस्य च सहस्राणीषु संख्या
निमुनिसंख्याशतानि च वष्टिश्चकथिता अस्मत्तन्मूलब्रह्मसूत्रकं बह्वेयेषु च सप्तत्याधिकैः स
प्तयवैस्तथा अल्पाधिकाभ्यां ऊरुना रचयेत्सुधीः हि हस्तदिग्मिता नो चीनमा उच्यते पतानि

कुंठानि ससाधितानि सेशर्णकुंभानि सहासनानि सुतामृपात्रहयसंपुतानि सयत्नपत्राणि सवि
हराणि मुष्ठादिमानानि तिलान्यपुष्पयुपोहराणि सुशोभनानि निबन्धानि वधासम्पद्विलो
कावद्गुणशोभनाः सुकृतसूत्राणि सुतर्पसात्वाचगणीतंतया देवेन्द्राश्च मः सरलामकरोत्कांडवद्विका
इति श्रीपरमहंसपरिव्रजकाचार्यविबुधेन्द्राश्च मम ह्यपादशिष्यदेवेन्द्राश्च मम विरचितायां कुंदम
रुपविधाने सेशर्णम् प्रकल्पयेत्सुतविद्वान्वत्तमाणेन वर्त्मना श्रीपार्णाशिष्यात्तारणाधिष्ठकत
मां बुधः गृहीत्वा विभजे हस्तमात्रं षड्विंशतायनः विशन्त्यां शोभवेद्वेदी वैदी तैरष्टभिर्भवेत्त प
कांशो नमितः कंबुः सप्तभागमितं मुखं वेदीभ्यो न विस्तारः कंबुस्य परिकीर्तितः अग्रं कंबुस
मानस्यामुखे मार्गं प्रकल्पयेत् कनिष्ठां गुलमानेन सार्धं योनिर्गमाय च वेदीमध्ये विधाना
भागेनैकेन कर्त्तव्यं कान्तिरधीतवह्निरेतस्यापकांशेनाभिर्नो बद्धं तस्यात्वात्तौ त्रिभिर्भौर्भवत्तमर्द्धांश
तौ वह्निस्त्वांशेनैकेन परितो हस्तानि परिकल्पयेत् सेतुलामुखवेधोः सामरितोर्द्धांशमानतः द्वे
दमस्ताग्रयोर्कुंभौ गुणावेदांशकैः क्रमात् गरीयुगयत्समांशोः साहस्रस्थानाह रितः षड्विंश

गौष्टभागेवैद्याः कृष्णकृतिर्भवेत् तं सस्यवाहस्तनोवापोत्रिणोवमुत्तं लिखेत् मुखस्यष्टिभा
 गोः स्यामप्रोक्तं लक्षणं शुचः सुचश्चतुर्विंशतिभिर्भागैरारचयेत्सुवे हाविंशतादंडमानं अतरेत
 स्यकीर्तितं चतुर्भिरशौरानाहः कर्षाज्यग्राहितस्थिरः अंशद्वयेन लिखेत्संकेतगणपदाकृति
 दंडसूत्राग्रयोर्दंडीभवेत्कंकणभूषिता अथ होमविधिवत्सर्वमंत्रानुसारतः होमकृच्चरणौ स
 म्यक्प्रक्षाल्या च म्यवोषिते अस्यासने च शुद्धादिनत्वाभूतविशोधने कृत्वा प्राणप्रतिष्ठां च वि
 अस्यमाकेनतः विशेषविहितं तं त आसादिकं विधाय च प्राणानागम्य ऊरुस्थितः संस्कारमा
 रभेत् वीक्षणमूलमंत्रेण शरीरेण प्रोक्षणेन तं शरीरेण ताडनेन तं अस्त्रेण ताडनेन तं अस्त्रे
 ण तु तनोहारौ तमंत्रेण प्रहरणं समीकरणमस्त्रेण कर्मणा सेचनेन तं ऊरुन चास्त्रमंत्रेण क
 वचनेन च मार्जनं गोमयेनोपिलिप्याग्निचंद्रसूर्यकुलात्मना भावयित्वा त्रिरावेष्ट्य तत्रेण द्वाद
 यानना संहृज्वा ऊरुस्थितदनेन तं अस्त्रपादसंस्कारमंत्रेण जनेन वा संप्रोक्ष्य प्राणवेना
 यपोनिदंभेण ताडयेत् चतुर्दिक्षु ऊर्ध्वमीमंत्रं जमैश्च ताडयेत् श्लोकादशसंस्काराकर्तव्या

४२

कुंडमुदये कुर्याद्वाकुंडसंस्कारंचतुर्विंशत्यादिभिः कुंडमध्येविकोणंतत्वासेषद्विकोणवेष्टितं वासे
मकेसरं त्वष्टदलं पद्मं ततो वह्निः चतुरस्रं चतुर्द्वारं पुक्ते कृत्वा विकोणके विलिख्य भुवने स्पर्शा बीजं रो
नारेण प्रोक्ष्य येन ततश्च भुवने स्पर्शाः पीवं सम्यक् प्रश्नयेत् आधारशक्तिः पीवं मंत्रांते एवं च त्वधीः
पीवं शक्तपतस्याः पीवं मंत्रश्च कथ्यते जपाख्या विजयापश्चादनिता चापरानिता नित्या विलासिनी
हो ग्रीवतो रामे गला तथा वागीश्वरी शरीरा पीवात्मने नमस्तथा ह्रीं माघः पीवं मंत्रां यमा वास्यास्मि
न्यश्नयेत् वागीश्वरी मृतस्नानो नीले दीवरसत्रिभां वागीश्वरे संपुक्ता मय चारै एवं दर्शितैः संह
न्यं कुंडवाग्देव्याः शरीरमिति भावयत् सारणे यमारणे यं यहा श्रोत्रियगोहज आनी यद्वद्विपात्रे
एमुदादिरहते न च एमशाना रावामसां सद्यस्त्रिये वदिरुच्यते कृत्वा हसं त्यजेत् तत्सु भागं किंचिदभा
शनात् अविशिष्टं तसंस्क्रुष्याच्चतुर्विंशत्यादिभिः भूमध्यजवरगिभ्यां सममैकं स्मरन्वसोः यो
जयेद्दद्विबीजेन चैतन्यपावकेतदा तारेण मंत्रिते तं त्रीधेनुमुद्रास्मृतीकृतं अस्तेण रत्नं पश्चात्तत
तुत्रेण वगुठितं अर्चितं त्रिः परिभाष्य कुंडस्योपरि दक्षिणे वर्णक्रमेण प्रणवां मंत्रोच्चारणं

२
 सर्वकं आत्मानोभिमुखं वद्विजानुस्य एमहीतलः वागीश्वर्याः संकामायाः स्वपत्न्याः शिविसंवि
 धौ शिववीर्याधिपातस्यायोनावेवंविनिःक्षिपेत् मैथुनोतधिपापश्चादद्यादाचमनंतयोः ज्ञा
 लयेन्मनुनानेतमग्रिमथसाधकः चित्तंगलहन्तदहन्तं पंचपुष्पाभ्युदीर्य च सर्वज्ञातापयस्वाहा
 मेत्रोऽग्निज्वालिते मतः सममुद्राप्रदर्शनाग्निप्रणमेशं ननामुना अग्निप्रज्वालितं वदेद्भुताशने सु
 वार्णममले समिहं विश्वतोमुखं अनेनाग्निमुपस्थाप्य तस्य ऊष्मादिकं न्यसेत् वैश्वानरजातवेदपदे
 पश्चादिदहवह लोहिताक्षपदस्यां सर्वकर्मणां साधयवद्विजाया विधिः प्रोक्तो मंत्रः पावकवल्ग
 भः अस्य भृगु ऊषिहं दोगायथाग्निस्तदेवतावीजं शक्तिस्वरस्वाहा ऊष्मादिन्युर्वन्यसेत् त्रित्यसे
 दात्मनो देहे मंत्रैर्जिह्वाहविर्भुजः लिंगपापुशिरोवक्त्राणानेत्रेषु सर्वतः वद्विराधीशस्य पुत्रा
 सादियोता संविदः वर्णामंत्राः समुदिष्टा जिह्वा नोसमचक्रमात् जिह्वास्तत्रिविधा प्रोक्ता गुणभेदे
 तत्कर्मसु हिरण्यगगनारक्ता कृष्णा सप्रभासता वद्विरूपातिरक्ता च सान्विकाः शुभकर्म
 सु पद्मरागा सुवर्णी स्यादतीया भद्रलोहिताः लोहिता च ततश्चेताथमिती च करालिका राजा

४३

स्योरसनावद्विविहितावशकर्मसु विश्वसिंमूर्तिस्फुलिंगिनोपस्यवर्णामनोजवा लोहिताचक
 रालास्यात्कालितासम्परिता वतासमनियुक्तिकुरकर्मसुसंविधिःवद्वैरोगमन असेदेभिर्मंत्रेय
 थापरा सहस्राक्षिषेद्वतस्त्वलिशर्णीयशिरश्चरितं उतिष्ठपुरुषायेतिशिखायां धूमव्यापितेकवचंसम
 निद्रापनेत्रं हनुर्द्वेरायच अस्ममेतेष्वङ्गेषु ज्ञानियुक्तमनावयै मत्तौरष्टौतनौ नृसेहात्मनो ज्ञानवेद
 सः सहस्रपादकचधुकहिणार्थसकेशु प्रदत्तणाक्रमा असेद्व्यतेनायथाक्रमं ज्ञानवेदाः समानि
 द्वाव्यवादनसंस्कः अष्टोदरजसंतो नो वैश्वानराद्वपस्तथा कौमारतेजः स्याद्विष्वक्स्वादेवमुख
 देवमुखस्तथा तगाग्रयेपहाद्यास्युर्नतं तावद्विद्वर्तयः आधारशीक्तिमारभ्यावद्वहनमंजलं पीवसे
 पूज्यविधिवन्नवशक्तिसमन्विताः पीताश्वेतारुणाकृष्णाधूम्रौतीजास्फुलिंगिनी रुचिराहालिनी
 प्रोक्ताकृशानोर्नवशक्त्यः वीजनैषासनंदत्वा मूर्तिमूलेन कल्पयेत् इष्टशक्तिस्त्वस्तिकाभीतिमु
 च्छेदीचैदीभिहारयतेजवाभं हेमाकल्पयससंविनेत्रध्यायेद्विबुधमौलिजटाभिः परिधिचैत
 तस्तोयैर्विष्णुहर्मैखलोपरि गर्भ्वरगर्भमध्यस्थमेखलयापरस्तरत्त निःक्षेपेद्विद्वपरिधी आवी

वनं मैविवचनाः प्रादक्षिणे मसं पूज्यास्तेषु वसादयसुः काष्ठापनोदिताद्यास्थारिधयो वनय।
 यापरिधात्रिर्दधति आर्त्तानेकवृत्तौ स्थानं बहुमात्राया लशवैकं कतकशपर्यचैणवा मूर्ध्वर्वा
 लाभेरतरातवारिरोडुवरात्मेखलायामानेनवेति ध्यातवद्विंशजे मध्येवद्विंशजे एसायकः मध्ये
 षडसुवकोणेषु निहन्ता लालरुचोर्यनेत केसरेष्टकमार्गेण पूजयेद्देवदेवताः दलेषु पूजयेन्मूर्त्तौः
 त्रिस्तलिकधारिणी लोकपालस्ततोदितस्तदस्याणि ततोवाहिः पश्चादादाय पाणिभास्त्रुकुसुचोना
 वधोमुखे त्रिषाः प्रतपयेद्दहौर्ध्वनादपि साधिकः तदग्रमध्यमूला निशोथयेत्त्रैपयाक्रमं गृहीत्वा
 वामहस्तेन प्रोक्षयेत्तलेनतौ पुनः प्रतापयेतौ कुशाक्षरेभ्यां ज्यस्थालीसमादाय प्रोक्षयेत्तस्य चारि
 णो नस्यामान् विनित्तिष्पसंस्कृतं वीक्षिणादिभिः उह्यवायवोंगारान्द्रुतातेषु विनिःक्षिपेत् इदं
 नापनमुद्दिश्य साधकैस्तत्रकोविदैः संदीप्यपुगलमांज्ज्दिष्टानलेक्षियेत् बुधोद्दयमंत्रेणपवि
 त्रीकरणंतिदं दीप्तेन दर्भयुज्जेनतीरोज्याम्यसचर्मणा अग्रौविसज्जेयेद्दर्भमभिघातनमीरितं द
 तेप्रदज्जालन्दभीमदश्याणनाततः जातवेदसिता तस्येडघातनमिदमते गृहीत्वा धृतसंगाशस्य

५५

हिष्णाग्रौ नलं स्पृशेत् श्रृंगुशेषकनिष्ठाभां दभैः प्रादेशसंस्थिते धृतोत्तनीयारसेण हृतमुपवनं नि
 दं तद्वद्वदमेत्रेण कुशाग्रौ रात्ममेमुखं धृते संकल्पवनं कुर्यात्संस्कारः षडुदीविताः प्रादेशमात्रं सप्र
 चिदभंगुमं हृतोत्तरे निक्षिप्य भागैर्द्वौ कृत्वा पत्तो मुक्ते नरौ स्मरेत् वामे नारीमिलां भागे दक्षिणे पिंगले पु
 नः सप्यनां मध्यतो ध्यात्वा कुर्याद्दोमं यथाविधि सुवेण दक्षिणाव्रागः दाया ज्यो हृदा पुनः नृदया दा
 य सोमायां स्वाहेति तनवैस्सवे वद्वौ चिनेत्र सदावो विद्यते नृहरिं विज्ञाक न्मेत्रेण सुवेणान्यभागा
 दादा यदक्षिणात् नृदया दग्नेयैस्सिष्टकते स्वाहेति सुत्रिण सुवेणान्यत्वे श्यन्ते च वक्राणां कुर्या
 बुवा दत्तं बुधः सताराभिद्या इति भिराज्येन नृदया ततः नृदया दग्निमंत्रेण त्रिवारं साधको त्रयः ग
 र्भा धातं दिक्वा वदे त्रियानि वर्तयेत्क्रमात् अर्धभिराज्या इतिभिः प्राणवेन सृष्टक सृष्टक गार्भा
 धानं पुंसवनं संसीतो नयनं तथा अनंतरं ज्ञातकम्प्रांशमकरणं तथा वद्विर्निःक्रमणं पश्चादत्र
 प्राशनं मीरितं वृद्धोपनयने भूयो मदनाम्य महाव्रतं तथोपनिषदौ पश्चाद्दो दा नो हो द कौ मती
 शुभेषु सुर्विवादां ता क्रियास्ताः क्रूरकर्मसु मरणं तासु मुदेषा वद्वे राग मर्चैरिभिः ततश्च पित

शेतस्यसेशमात्मनियोजयेत समिधः पंच नृणां मूलान् पृथक् पृथक् तस्य नामैत्रे निष्ठाग मन्त्रि नौ क्रमाद् द्वे
 र्थं याविधि प्रत्येकं नृणां देवकामाद् द्वि मंत्रं चित्रमः अथ दाय शुक्लेण न्नां चतुरस्रं शुचि विधाय तां सु
 वेण निष्ठागैवाग्नेौ देशिकोपतमानसः नृणां दक्षिणं त्रेण वै च देतेन संपदेः विष्टे श्वरस्य मंत्रेण व्यस्ये
 न समस्तेन च नृणां दाहनीः पंक्तिं चतुस्त्रयं पंक्ती चतुरस्रं यथाक्रमं सामान्यं सर्वतंत्राणामत
 दग्निमुत्तमं ततः पीठसमभ्यर्चयेत् देवतायाद् दाहनाशने अर्चयेद् द्विरूपांता नो देवतामिष्टदायिनी
 तन्मूलं नृणां नीची पंचविंशति संख्याया आन्ते न मूलमंत्रेण वक्रौ का कारणं त्विदं बद्धि देवतयो
 रैकमात्मना सह भावयत मूलमंत्रेण नृणां दाहने नैका दशाहनीः नारी संधानं मुदिष्टं मतदाग
 मवेदिभिः नृणां देग सुख्या नामाद् द्विती नाम नृक्रमात् एकैका माद्विती सस्य कमाद्विती नाम समर्पिषा
 साधकोत्तमः ततस्त्रि नृणां देग सुमधु रोयेनैस्त्रि लैर्वा कल्पदेशितैः द्वौ नौ नाविधौ वापि होमं क
 र्याद्यथेकं वा सुचाशूणां द्वौ कृत्वा मूलमंत्रेण साधकः ततस्तु सांगा चरणं मुहास्य हृदि देवता
 म् पुनर्वाह निहन्वा निष्ठागैर्वा विभावसौः एकैका माद्विती कृत्वा मूलमंत्रेण साधकः ततस्तु सो

गच्छन्महासुहृदिदेवताम् पुनर्वाहतिर्हन्तानिहारीनां विभावसोः एकैकामाहतीं दत्त्वा परिधिं
 व्याद्विरात्मनि पावकं योजयित्वा से परिधीनां परित्तरात् नैमित्तिके दहे न्मन्त्री नित्ये तु न दहो हि मान् प्र
 संगो होमदद्यानां प्रमाणमभिधीयते कर्षमात्रं तनं होमो मुक्तिमात्रं पयः स्मृतं उक्ता निपंचगव्यानि
 तत्समानि मनीषिभिः तत्समं दधिदध्यात्रमक्षमात्रमुदाहृतं दधिप्रसूतिमात्रं स्पालाजासुर्मक्षितमि
 ता सद्युकास्तस्य गणस्यः सक्तवो पितयेदिता गुरुः पलाहेमानः स्यात्तुर्कुर्यापितयेदिता ग्रासाहं
 चिरुमानस्यादितः पक्षाधिस्थिता एकैकं पत्रपुष्पाणि तथा पृष्ठा नि कल्पयेत् कदलीफलनारिग
 फलाग्रैकैकशो विदुः मातृलिंगं चतुर्दशपदं न स दशपाकं न शृङ्गानारिकेलानि त्रीणि तानि वि
 उच्यन्ते त्रिधा कृतं फलं वैल्वकपित्थं त्वरितं त्रिधा उर्वारुकफलं होमं कथितं त्रिधा फलान्यन्यनिश
 नानि न समिधस्य दशांगुला दुर्वात्रयं समुद्दिष्टं गुरुचि चतुरंगुला श्रीहयोमुखिमात्रास्यः मुद्गमाष
 यवाश्रपि तडेलाः स्युः सप्तहोशा कोदवा मुखिसंमिताः गोधूमा रक्तकलमा विहिता मुखिमाननः
 तिला सुलुकमात्रास्यः सधपास्तस्य माणकाः शुक्रिप्रमाणं लवणं मरिचान्येकविंशति पुरंदरमा

नेषाशमवतत्समेसते चंदनागुरुकर्पूरकल्लरीं ऊंकमानिच चिचणीवीजमानानिकथितानिमनी
 विभिः अनक्तेतद्विद्वेति लान्महविद्वयते अनक्तेतं जनद्वेद्युतमेवांजनविदुः भवंतस्यैसहसा
 णिसंख्यापत्रानविद्यते वैश्वानरं स्थितं ध्यायेत्समिहोमेवसाधकः शयानमाज्यहोमेषु निषण्णशेष
 वस्तुषु वद्वेणोहोमतो व्यापिवाधातेत्रेयंतासिकापामषाधिः दृष्ट्यहेहोमस्तकेस्यादयास्येहोमेऊर्या
 तेननिमंविपश्चित ओगादिकल्याणातवासावातमात्रे परे मुत्तंमथेशिरोदक्षेणाराबुभरादिगता
 इहेशयोमंखंशोतोदिशयेः काम्यकर्मणि रत्तसोमारणेवायोराकर्षश्च धतः स्वर्णसिंहरवालाकं
 ऊंकमहोदसंनिभः सुवर्णरेतसौवर्णः शोभनः परिकीर्तितः भेरीवारिदहस्तादृधनिवद्गः शुभाव
 हः नागचपकपुत्राणरत्नापणिकानिभः पद्मेदीवरकह्मारसर्पिण्युलसन्निभः पावकस्यशुभो
 गंधरत्युक्तं नंवेदिभिः प्रदक्षिणास्पृक्तं पाह्यग्राभाः शिविनः शिवाः शुभराजयमानस्यराष्ट्रस्य
 पिचिशेषतः ऊंदैदुपवलोपमोवद्वेप्रोक्तः शुभावहः पिंगोवद्भूगकरोरोष्णाभोराष्ट्रानिमपितन
 पान् कसोद्वनवद्वेणोयजमानमारयेदचिरात् धानेरिष्टहिनस्याशुवायसस्वरसंनिभः एवराव

तेशंकगजया मंत्रसाधनमिदंमयोदिसर्वथागुरुमुखेनलभ्यते सर्वगुणमुखेनापते ज्ञानमे
षसमयः श्रुतौ ज्ञानमेषसमयः श्रुतौ स्मृतौ आचर्यमानतिप्रमानित्यगमेस्मृते तद्विधिः प्रणि
पातेनततोवश्यं पवेद्गुरोः भूयात्समस्तजगतांशिवमप्रमेयेदवः करोतजललोभिः मतोबुद्धिं
सृष्टीपतिः परमपालितमातनोतसंतस्तरेतुभवसागरमातिरेकात् तंत्राणि ज्ञेयमनकलादप
तेजलीनां श्रीयासगौतमसहायिष्याणिनीनाम् सांख्यस्य चामरगुरोकवितोस्मृतियोवदंच
वेदकृपयारत्तुनेदनस्पतेनेयं प्रयितामा लावाकपुष्पैरनितंतना कंठेविभूषणंभूयाद्भरत्तुना
यसमर्पिता इत्यसकलनचाप्यणं पुरश्चरणचंद्रिका सर्वागमानुसारेण श्रीदेवेंद्राश्रमोभ
वत् इति श्रीहोमविधिः इति श्रीपरमहंसपरिव्रजकार्यविर श्रीविबुधेंद्राश्रमसंन्यासादशि
ष्य श्रीदेवेंद्राश्रमविरचितापोपुरश्चरणचंद्रिकासंस्मरणम् ॥ ॥

